

342.412
๕๒๖๗๓
๐. 8

ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร

18 ส.ค. 2520

ปริญญานิพนธ์

ของ

เชาวนประภา ทัพย์สุนทรพงษ์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ดุสิต 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921675. 3916058

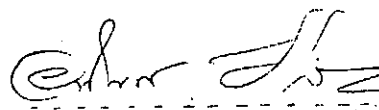
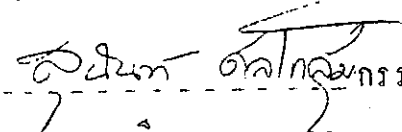
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตร

ปริญญากการศึกษามหาบัณฑิต

10 มีนาคม 2520

63798

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้อย่างถี่ถ้วนแล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

ประธาน

กรรมการ
10 มีนาคม 2520

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง จากผู้เชี่ยวชาญศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ศรีโสภา และอาจารย์สุนันท์ ศลโกสุม ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณคณาจารย์สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และคำแนะนำมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.รัตนา ศิริพานิช ที่กรุณาให้คำปรึกษา อาจารย์ เพ็ญสุข หวังแก้ว ที่ให้ความสะดวกอย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติภูมิ คลอจัน คุณวินิจ แวสว่างวงศ์ และคุณมัธยม รัชตะเมธี แห่งศูนย์คอมพิวเตอร์ IBM ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับผู้ช่วยการ อาจารย์ใหญ่ ครูอาจารย์ และนักเรียนทั้งหลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งพี่ เพื่อนและน้อง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณบังอร ชินกุลกิจนิวัตน์ คุณพิมพ์รัตน์ จุฑมาศยางกร และคุณฉวี จ้อยสำเภา ซึ่งให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจเป็นอย่างมาก จึงขอขอบพระคุณทุกท่าน

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไม่ได้หากผู้เขียนไม่ได้รับแรงใจ อันถือเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่สุดจากคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้กำเนิด จากคณาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ ผู้เขียนรู้สึกสำนึกในพระคุณของท่านเป็นอย่างสูง นอกจากนี้พี่ น้อง ในตระกูล "ทิพย์สุนทรพงษ์" ทุกคนมีส่วนช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้ผู้เขียนมีความอดทนจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

เชาวนัประภา ทิพย์สุนทรพงษ์

10 มีนาคม 2520

สารบัญ

บท

หน้า

1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	✓ ความมุ่งหมายในการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	ค่านิยมคัพทเฉพาะ	6
	ข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิจัย	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	✱ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความพรอม	
	ในการเรียนนอาน	8
	✱ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างความพรอมในการเรียนนอาน	
	และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอาน	11
	สมมติฐานในการวิจัย	15
✓ 3	วิธีดำเนินการ	18
	✕ กลุ่มตัวอย่าง	18
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	19
	การ สรวงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	24
	การทดสอบและการจัดกระทำกับข้อมูลในการวิจัย	32
	✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	สัญญาณกชนและอักษรยอที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	การวิเคราะห์ข้อมูล	35

การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์	35
การสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ	40
การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ ความพร้อมในการเรียนอ่าน	46
การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนอ่าน	48
5 สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	54
ความมุ่งหมายในการวิจัย	54
กลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	55
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
๔.๑ อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	68

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน...	18
2 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรที่ศึกษา...	19
3 จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแยกตามโรงเรียน...	25
4 จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	26
5 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และระดับความยาก มาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง...	27
6 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และระดับความยาก มาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน...	28
7 ค่าความยาก (r) ค่าอำนาจจำแนก (r) และระดับความยาก มาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน...	29
8 ค่าความเชื่อมั่นและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย...	30
9 หัวข้อเนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม และจำนวนข้อสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย...	30
10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด...	36
11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับ เกณฑ์ ในกลุ่มนักเรียนชาย...	37
12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับ เกณฑ์ ในกลุ่มนักเรียนหญิง...	38
13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับ เกณฑ์ ในกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่าน อนุบาลมาแล้ว...	39

14	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุปาลมาเลย	40
15	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่สูงผลต่อการพยากรณ์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	41
16	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่สูงผลต่อการพยากรณ์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนชาย	42
17	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่สูงผลต่อการพยากรณ์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนหญิง	43
18	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่สูงผลต่อการพยากรณ์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุปาลมาแล้ว	44
19	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่สูงผลต่อการพยากรณ์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุปาลมาเลย	45
20	เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	46
21	เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างนักเรียนที่เคยผ่านอนุปาลมาแล้วและนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุปาลมาเลย	47
22	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน	49

23	การทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการจำแนก ความแตกต่างของเสียง ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน	50
24	การทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการรู้ ความหมายของศัพท์ ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และ อ่อน	51
25	การทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านความ เข้าใจในการฟัง ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และ อ่อน	52
26	การทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการใช้ สายตาและกล่ามนื้อมือให้สัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน	53

คำนำ

การศึกษาเป็นขบวนการในการพัฒนาคนเพื่อให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศ และทรัพยากรที่มีคุณค่าดังกล่าวนี้อเองที่จะเป็นตัวจักรสำคัญในการสร้างความก้าวหน้าให้เกิดขึ้นแก่ประเทศชาติ (กอ สวัสดิ์พาณิชย์, 2508 : 1) รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยต่างได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา และได้ดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้ตรงตามเป้าประสงค์และความต้องการของประเทศในยุคนั้น สมัยนั้น แม้ในปัจจุบันรัฐบาลก็ได้จัดให้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง พร้อมทั้งแก้ไขหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ให้การเรียนการสอนเป็นไปในแนวทางที่จะสนองความต้องการของประเทศชาติและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของระบบการเมือง เศรษฐกิจ และความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทั้งนี้ เพราะการศึกษาไม่ได้ดำรงอยู่เพื่อตัวเองตามลำพัง แต่วางอยู่บนพื้นฐาน โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ (คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, 2517 : 330)

งานด้านการจัดการศึกษานั้นเป็นงานที่ดำเนินอยู่ในขอบเขตที่กว้าง คือทั่วทุกภาคของประเทศ พร้อมทั้งเกี่ยวข้องกับเด็กเป็นจำนวนมากจึงทำให้เกิดมีปัญหาค้นหลายด้านควบกัน นับตั้งแต่ปัญหาค้นสถานที่เรียน ปัญหาค้นกำลังคนผู้ที่จะถ่ายทอดความรู้ ปัญหาค้นความไม่เสมอภาคในการจัดการศึกษา ปัญหาค้นการบริหารการศึกษา และรวมถึงปัญหาค้นการเรียนการสอนในแต่ละระดับด้วย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประสบปัญหาดังกล่าวและดำเนินการแก้ไขโดยตลอดมา ปัญหาค้นการเรียนการสอนที่พบในระยะ 5 - 10 ปีที่ผ่านมา มีปัญหาย่อยปัญหาหนึ่งที่สร้างความหนักใจให้กับผู้บริหารการศึกษาเป็นอย่างมาก คือปัญหาการซ้ำชั้นของนักเรียนประถมศึกษาในแต่ละปี (อุทรจิตต์, 2515 : 1) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการซ้ำชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีอัตราการซ้ำชั้นสูงสุดในระดับประถมศึกษา (บันลือ พงกษะวัน, 2518 : 4) ด้วยเหตุมการซ้ำชั้นเป็นการสูญเสียทางการศึกษาและทางเศรษฐกิจอย่างใหญ่หลวงของประเทศ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้ และได้จัดให้มีการสำรวจสถิติของนักเรียนที่ตกซ้ำชั้นในแต่ละปี มีการจัดการประชุมสัมมนาปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อศึกษาถึงสาเหตุและวิธีดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง

การประถมศึกษา (สามัญศึกษา, 2509 : 1) ดังจะเห็นได้จากรายงานการประชุมสัมมนาทั้งที่เป็นการประชุมสัมมนาระดับประเทศ การประชุมสัมมนาในแต่ละภาค และการประชุมสัมมนาภายในจังหวัดแต่ละจังหวัดแยกย่อยออกไป จากการประมวลสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการตกต่ำชั้นก็พบสาเหตุประการหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากต่อการเรียนในชั้นปฐมวัย คือสาเหตุความพรอมในการเรียน เพราะเหตุว่าความพรอมในการเรียนเป็นตัวสำคัญที่ทำให้เด็กเรียนได้สำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพรอมทางภาษา (ประมวญ กิกคินสัน, 2509 : 13) และต่อมาจะเห็นได้ว่าการจัดเตรียมเด็กให้มีความพรอมในการเรียนนั้นกลายมาเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการจัดการศึกษาอนุบาล หรือชั้นเด็กเล็ก อันเป็นการศึกษาของเด็กชั้นก่อนการศึกษาภาคบังคับ และนับว่าเป็นวิธีการแก้ปัญหาลดการสอบตกซ้ำชั้นอีกวิธีหนึ่ง (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2513 : 1)

ความหมายของความพรอมทางการเรียนนี้หมายถึง สภาพทางกาย ทางสมอง และทางอารมณ์ที่ได้รับการพัฒนา จนถึงระดับที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ ความพรอมดังกล่าวนี้สามารถแยกออกได้ 3 ด้านคือ ความพรอมในการอ่าน ความพรอมในการเขียน และความพรอมในการคิดคำนวณ ซึ่งความพรอมทั้ง 3 ด้านนี้ ถือว่าเป็นความพรอมพื้นฐานที่สำคัญ และส่งผลต่อการเรียนของเด็กในระดับสูงขึ้นไป (เตือนใจ เศรษฐลักโก, 2519 : 1) อย่างไรก็ตาม ความพรอมพื้นฐานอันแรกของเด็กเริ่มเรียน หรือเด็กที่จะเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ 1 จะต้องประกอบด้วยความสามารถทางการฟัง ความสามารถทางการใช้สายตา และความสามารถในการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน (รัตนา ศิริพานิช, 2519 : 35) ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงต่อความพรอมในการอ่าน ส่วนความพรอมทางการเขียน และการคิดคำนวณเป็นความพรอมที่พัฒนาขึ้นมาภายหลัง เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้เห็นว่าความพรอมที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็กที่เริ่มเข้าเรียนคือ ความพรอมในการอ่าน ซึ่ง เบอร์ตันและเบคส์ (Burton and Bakes, 1956 : 109) ได้ให้เหตุผลสนับสนุนว่า การเตรียมเด็กให้พรอมที่จะอ่านเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนมาก และยังเป็นตัวการในการที่จะกำหนดว่า เด็กจะประสบผลสำเร็จในการเรียนหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด และนอกจากนี้ คินคลิน (Dunklin, อ้างจาก Hildreth, 1950 : 249) ได้ค้นพบว่า เด็กที่ยังไม่มีความพรอมในการเรียนอ่านนั้นแม้ว่าครูจะใช้วิธีสอนแบบใดก็ไม่สามารถช่วยให้เด็กอ่านได้ก็เลย แตกต่างกับเด็กที่มีความพรอมอยู่แล้ว ซึ่งไม่ว่าครูจะใช้วิธีการสอนแบบใด

ก็ตาม เด็กก็สามารถเรียนอ่านได้

ปัญหาเรื่องความพร้อมในการเรียนอ่านนี้ เป็นปัญหาที่ยุ่งยากและสร้างความหนักใจให้ครูผู้สอนมาก เพราะเหตุว่าเด็กแต่ละคนมีระดับความพร้อมแตกต่างกัน และถ้าครูบังคับให้เด็กเรียนอ่านก่อนที่เด็กจะมีความพร้อม จะทำให้เด็กเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน และผลเสียในด้านการเรียนก็จะตามมา ในทางตรงกันข้ามถ้าครูไม่สนับสนุนการเรียนอ่านของเด็ก เมื่อเด็กพร้อมที่จะอ่านอยู่แล้ว ก็จะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายเฉื่อยชา และขาดความสนใจในการเรียนได้ (Dullman, 1956 : 74 - 79) ดังนั้น ครูจึงควรรู้จักใช้วิธีสังเกตว่าเด็กของเรามีความพร้อมในการเรียนอ่านหรือไม่ โดยสังเกตความสนใจและช่วงความสนใจของเด็ก อาจจะโดยการเล่านิทานให้ฟังแล้วตั้งคำถาม ถามเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ จากนิทานที่เล่า นั้น หรือจากการซักถามถึงสิ่งแวคล้อม และสภาพความเป็นไปในครอบครัว ทั้งนี้ต้องอาศัยพิจารณา และความเข้าใจเด็กเป็นสำคัญ โดยปกตินั้นเมื่ออายุเด็กเป็นเกณฑ์ของความพร้อม จะพบว่าเด็กอายุ 6 ขวบ จะมีความพร้อมในการเรียนแล้ว (รัตนา ศิริพานิช, 2518 : 34) แต่การยึดถืออายุเป็นเกณฑ์นั้น อาจทำให้เกิดความผิดพลาดได้ เพราะความพร้อมในการเรียนของเด็ก ขึ้นอยู่กับสภาพทางครอบครัว ภาวะและประสบการณ์ของเด็กแต่ละคนด้วย เป็นต้นว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับร่วมกับครอบครัว ภาวะทางกาย ภาวะทางประสาทและจิตใจ รวมทั้งประสบการณ์ในการเรียนชั้นอนุบาลหรือชั้นเด็กเล็กด้วย ดังนั้น จึงมีวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ครูได้ทราบถึงระดับความพร้อมในการเรียนอ่านของเด็ก ซึ่งถือเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพราะต้องใช้เครื่องมือทดสอบโดยเฉพาะ คือการใช้แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ทดสอบกับเด็ก ซึ่งแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านนี้มีหน่วยราชการบางหน่วยได้จัดทำขึ้น เช่นที่ กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา ตามรายงานของกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา, 2519)

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของความพร้อมในการเรียนอ่านนี้ และยังคงไปถึงว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ ดังนั้น จึงได้ทำการศึกษาเพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความพร้อมทางการอ่านว่าจะส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาไทยหรือไม่ องค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านจะส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาไทยมากน้อยเพียงใด และองค์ประกอบใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียน

อ่านของเด็กแรกเรียน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาช่วยเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของเด็กในวัยเริ่มเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในกลุ่มนักเรียนชาย
3. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในกลุ่มนักเรียนหญิง
4. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว
5. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย
6. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่าน ระหว่างกลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนหญิง
7. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว และกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย
8. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องความพร้อมในการเรียนอ่านว่าองค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และทำให้ทราบถึงความพร้อมในการเรียนอ่านในกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มนักเรียนหญิงและกลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้วและกลุ่มนักเรียน

ที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย ว่ากลุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความพร้อมในการเรียนอ่าน ในแต่ละ
 ด้าน แตกต่างกันหรือไม่ เพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การรับนักเรียนเข้าเรียนอนุบาล และชั้นประถมปีที่ 1
2. การแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนช้า
3. การส่งเสริมความพร้อมให้กับเด็ก
4. การเตรียมอุปกรณ์และเตรียมห้องเรียนสำหรับเด็ก
5. การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกความพร้อมให้แก่เด็ก

6. คะแนนจากแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านจะเป็นเครื่องแสดงถึง
 สาเหตุที่เด็กอ่านและเขียนไม่ได้ดี ซึ่งควรจะได้รับความเข้าใจอันดีและควรจะได้รับการแก้ไข
 จากครูปกครองและครู

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ปีการศึกษา 2519 ในโครงการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 โรงเรียนสายน้ำทิพย์ โรงเรียนวัดใหม่ทองลม โรงเรียนคาราคาม และโรงเรียนวัดพลับพลาชัย

2. ตัวแปรที่ ศึกษา มีดังนี้

2.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ได้แก่

2.1.1 ความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้าน คือ

ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง /

ด้านการรู้ความหมายของศัพท์ /

ด้านความเข้าใจในการฟัง /

ด้านการใช้สายตาและกล่ามนุ่มมือให้สัมพันธ์กัน /

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่าน ทั้ง 4 ด้าน โดยใช้

2.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

เพศ

การผ่านและไม่ผ่านอนุบาล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 2.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้านคือ
- ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง
 - ด้านการรู้ความหมายของศัพท์
 - ด้านความเข้าใจในการฟัง
 - ด้านการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่าน หมายถึง ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการรู้ความหมายของศัพท์ ความสามารถในการใช้สายตา และความสามารถในการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน ได้จากคะแนนของแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง คะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเฉพาะด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2519 ในโครงการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ของโรงเรียนสาธิตนำทีพย์ โรงเรียนวัดใหม่ทองลม โรงเรียนคาราคาม และโรงเรียนวัดพลับพลาชัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ

3.1 กลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง หมายถึง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนการสอบในวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป

3.2 กลุ่มนักเรียนที่เรียนปานกลาง หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีคะแนนการสอบในวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 26 ถึง เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 74

3.3 กลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อน หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีคะแนนการสอบในวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา

4. การผ่านและไม่ผ่านอนุบาล หมายถึง การที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเคยผ่านการเรียนในโรงเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับ ก่อนการเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาแล้ว และไม่เคยผ่านการเรียนในโรงเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับ ก่อนการเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาเลย

ข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนต้องผ่านการทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านจากแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านของ กองการประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2519 มาแล้ว
2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนทำแบบทดสอบอย่างเต็มความสามารถ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยโดยตรงนั้นมีผู้ศึกษาไว้น้อย ผลงานวิจัยที่นำมาเสนอนี้เป็นผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่าน และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ขององค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่าน

ไซศรี วรธกวิศา (2507 : 91 - 96) ที่ได้ทำการทดสอบนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ชนบุรี และจังหวัดพระนคร จำนวน 1,272 คน เพื่อศึกษาว่าอายุจะมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่านหรือไม่ การวิจัยพบว่า อายุเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่านกล่าวคือ นักเรียนที่มีอายุมากมีความพร้อมในการเรียนอ่านมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและผลงานวิจัยของ ฮิวมาดี (Humadi, 1974 : 7528 - A) ซึ่งได้ทำการศึกษากับเด็กก่อนเข้าอนุบาล เป็นเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 3 ปี 5 เดือน ถึง 4 ปี 11 เดือน ในมลรัฐอิลลินอยส์ (Illinois) ผลการวิจัยที่ได้ชี้ชัดแย้งกับผลการวิจัยของ ไซศรี วรธกวิศา (2507 : 91 - 96) ที่ว่าอายุเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่าน คือ ฮิวมาดี (Humadi) พบว่าอายุไม่สามารถทำนายความพร้อมในการเรียนอ่านเมื่อเด็กเข้าเรียนอนุบาลได้ ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าว จึงยังไม่สามารถสรุปได้ว่า อายุเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่านหรือไม่

มอร์เฟตและวอชเบิร์น (Morphett and Washburne, 1931 : 496 - 503) ได้ทำการวิจัยและพบว่า อายุสมองมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่านของเด็ก และเด็กส่วนมากจะประสบผลสำเร็จในการเรียนอ่าน ถ้าเริ่มเรียนเมื่ออายุสมองตั้งแต่ 6 ปี 6 เดือนขึ้นไป ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของแทคเคย์ (Thackray, 1965 : 252 - 254) ที่ว่า เด็กจะประสบผลสำเร็จในการอ่านก็ต่อเมื่ออายุสมองของเด็กอยู่ในขั้นพร้อมที่จะอ่าน คือ ประมาณ 5 ปี 6 เดือน

และในปี ค.ศ. 1974 วอลบราวน์ วอลบราวน์ และเอนกิน (Wallbrown, Wallbrown and Engin, 1974 : 13209) ได้ทำการทดสอบกับนักเรียนอนุบาล จำนวน 215 คน โดยใช้แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านของเมโทรโพลิตัน (The Metropolitan Readiness Test) สอนเด็ก ผลปรากฏว่า ความพร้อมในการเรียนอ่าน มีความแปรปรวนเนื่องมาจากอายุสมองถึง 57 % อายุสมองจึงนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่าน

ไซศรี วรรัชวิธา (2507 : 91 - 96) ได้ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถม ปีที่ 1 ของโรงเรียนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ชนบุรี และจังหวัดพระนคร จำนวน 1,272 คน ผลจากการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนชายมีความพร้อมในการเรียนอ่านมากกว่านักเรียน หญิง และมีผลการวิจัยของ คาร์โรลล์ (Carroll, 1948 : 370 - 375) ที่พบว่า นักเรียนหญิงทำแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านที่เกี่ยวกับการใช้สายตา การฟัง การพูด และการบอกชื่อตัวอักษรได้ดีกว่านักเรียนชายเล็กน้อย ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ไซศรี วรรัชวิธา (2507 : 91 - 96) ที่ว่า นักเรียนชายมีความพร้อมในการเรียนอ่าน มากกว่านักเรียนหญิง แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แทคเคย์ (Thackray, 1965 : 252 - 254) ที่ว่า เด็กหญิงทำคะแนนจากแบบทดสอบความพร้อมในการอ่านโดยเฉพาะ อย่างยิ่ง ด้านการจำแนกเสียงที่ได้ยินสูงกว่าเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และเมื่อปี ค.ศ. 1975 โคมีผลงานวิจัยของบิวเลย์ (Bewley, 1975 : 4982 - A) ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนอนุบาล จำนวน 814 คน ในมลรัฐโอกาโฮมา (Oklahoma) ซึ่งส่วนหนึ่งของการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงทำคะแนนจากแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ได้ดีกว่านักเรียนชาย ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คาร์โรลล์ (Carroll, 1948 : 370 - 375) และแทคเคย์ (Thackray, 1965 : 252 - 254) ตามที่ได้เสนอมานแล้ว

ฮิวมาดี (Humadi, 1974 : 7528 - A) เป็นผู้หนึ่งที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ความพร้อมในการเรียนอ่านกับเด็กก่อนเข้าเรียนอนุบาล จำนวน 68 คน ในมลรัฐอิลลินอยส์ (Illinois) ผลการวิจัยพบว่า เพศไม่สามารถพยากรณ์ความพร้อมในการเรียนอ่านได้ ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของทุกคนที่เสนอมานแล้ว

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วส่วนใหญ่จะพบว่า เพศมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการ

เรียนอ่าน จึงน่าจะสรุปได้ว่า เพศคือองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่าน

แทคเกรย์ (Thackray, 1965 : 252 - 254) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์เดิม จะมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่าน ของเด็กหรือไม่ ผลปรากฏว่า เด็กที่พร้อมหรือไม่พร้อมที่จะเรียนอ่านขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการใช้สายตา ความสามารถในการใช้ประสาทหู ความสามารถทางสมอง อารมณ์ ทัศนคติ และสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ส่วน ไชศรี วรชกวิชา (2507 : 91 - 96) ได้ทำการทดสอบ กับเด็กและคนพบว่า ภาษาพูดที่บ้านและอาชีพของผู้ปกครอง เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ความพร้อมในการเรียนอ่านของเด็ก และจากการศึกษาของ ซัลตัน (Sulton, 1955 : 537 - 538) ได้ทำการทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านของเด็ก โดยใช้แบบทดสอบ ความพร้อมในการเรียนอ่านของ เมโทรโพลิตัน (The Metropolitan Readiness Test) และทำการสัมภาษณ์ครูและบิดามารดาของเด็ก พร้อมทั้ง ให้บิดามารดาของเด็กกรอกแบบ สอบถามเพื่อพิจารณาสิ่งแวดล้อมและคุณสมบัติส่วนตัวของเด็ก ผลจากการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า สิ่งแวดล้อมและคุณสมบัติส่วนตัวของเด็กแต่ละคนมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการอ่านของเด็กมาก และจากผลการค้นคว้าของ ฟาสท์ (Fast, 1957 : 52 - 57) ก็พบว่า อิทธิพลทางบ้าน เป็นตัวประกอบที่สำคัญยิ่งที่ช่วยส่งเสริมความพร้อมในการเรียนอ่านของเด็กให้ได้ผลดียิ่งขึ้น และในเรื่องเดียวกันนี้ โฮชสเทตเลอร์ (Hochstetler, 1975 : 183 - A) ได้ทำการ ทดสอบกับเด็กเริ่มเข้าเรียนอนุบาล จำนวน 1,858 คน ที่เมืองเดลาแวร์ (Delaware) มลรัฐอินเดียนา (Indiana) และพบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทำให้เกิดความพร้อมในการอ่าน คือ การอ่านด้วยตัวเอง การได้ยินคนอื่นอ่าน การมีอุปกรณ์การอ่านหลายชนิด การดูโทรทัศน์ และความอยากรู้อยากเห็น สำหรับเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีอุปกรณ์ในการอ่านหลายชนิด และมีสมาชิกในครอบครัวอ่านหนังสือมาก จะมีความพร้อมในการ เรียนอ่านมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ และผู้ปกครอง ของเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสถานการณ์ในการ เรียนรู้ สำหรับการอ่านให้แก่เด็ก เป็นคนว่า จัดให้มีที่สำหรับคูหนังสือ ดูโทรทัศน์ และพูดคุย กับเด็ก เพราะผู้ปกครองของเด็กเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่เด็กได้รับขณะอยู่ที่บ้าน จะทำให้เด็กมีความสามารถในการอ่านดีและประสบความสำเร็จในการเรียนต่อไปในอนาคต

บิวเลย์ (Bewley, 1975 : 4982 - A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวว่าจะมีผลต่อความพร้อมในการเรียนอ่านของเด็กหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างทางครอบครัวและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวพยากรณ์ ความพร้อมในการเรียนอ่านได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลงานวิจัยสรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้าน โครงสร้างทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจน ประสบการณ์เดิมของเด็กถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนอ่านของเด็ก

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่าน

ไซศรี วรทกวิชา (2507 : 91 - 96) ได้ทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ชนบุรี และพระนคร จำนวน 1,272 คน โดยใช้แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านเกี่ยวกับความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) ซึ่งประกอบด้วยภาคย่อย 4 ภาคคือ ภาคคำศัพท์ รู้จักความแตกต่าง รู้จักความเหมือน และเชื่อมโยงความคิด นำไปทดสอบกับเด็ก ผลปรากฏว่าความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพสามารถพยากรณ์ทักษะและความสามารถในการอ่านได้ดี นอกจากนี้ โฮลเมส (Holmes, 1974 : 4912 - A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่านว่าจะสามารถพยากรณ์ผลสำเร็จทางการอ่านได้หรือไม่ โดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการเรียนอ่านของเมโทรโพลิตัน (The Metropolitan Readiness Test) ไปทดสอบกับนักเรียนเกรด 1 ที่เมืองฟรอยด์ (Floyd) มลรัฐจอร์เจีย (Georgia) จำนวน 115 คน ผลจากการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่า องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) สามารถพยากรณ์ผลสำเร็จในการอ่านได้ถึง 63 % เช่นเดียวกันกับการวิจัยของโฮชเตตเลอร์ (Hochstetler, 1975 : 183 - A) ที่ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเริ่มเข้าเรียนอนุบาล จำนวน 1,858 คน และใช้แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านที่เรียกว่า Gate - Mac Ginities Readiness Skill Test ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการจำแนก

ความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีสหสัมพันธ์สูงกับ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอ่านของเด็ก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วอลบราวน์ วอลบราวน์ และเอนกิน (Wallbrown, Wallbrown, and Engin, 1974 : 10392) ที่ พบว่า แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านของเมโทรโพลิทัน (The Metropolitan Readiness Test) ด้านความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) สามารถพยากรณ์ผลสำเร็จในการอ่านได้มากกว่าองค์ประกอบของความพร้อม ในการอ่านด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination) และ การศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนอ่านนี้ รัตนา ศิริพานิช (Ratana Siripanich, 1973 : 82 - 85) ได้ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียน 7 โรงเรียน ในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดสงขลา จำนวน 501 คน โดยสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการ เรียนอ่าน ซึ่งประกอบด้วยภาคย่อย 6 ภาคคือ ความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) การจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination) การจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) การรู้ความหมายของศัพท์ (Word Meaning) การใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน (Visual-Motor Coordinate) และการทำตามคำสั่ง (Following Direction) และนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) การจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination) การจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) การรู้ความหมายของศัพท์ (Word Meaning) การใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน (Visual-Motor Coordinate) และการทำตามคำสั่ง (Following Direction) มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการอ่านสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นยังพบอีกว่า การจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) และการทำตามคำสั่ง (Following Direction) สามารถพยากรณ์ผลการอ่านของนักเรียนได้ดีกว่าองค์ประกอบ ทางด้านอื่น เมื่อใช้การจัดอันดับของครูในวิชาภาษาไทยและคะแนนจากแบบทดสอบการอ่านที่ครู สร้างขึ้นเป็นตัวเกณฑ์

สำหรับองค์ประกอบทางด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory

Discrimination) นอกจากงานวิจัยของ รัตนา ศิริพานิช (Ratana Siripanich, 1973 : 82 - 85) และงานวิจัยของ วอลบราวน์ วอลบราวน์ และเอนกิน (Wallbrown, Wallbrown, and Engin, 1974 : 10392) ตามที่ได้เสนอมานั้นยังมีผลงานวิจัยของ พรณี ชูทัย (2513 : 70 - 74) ที่ได้สร้างและทดลองใช้แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน และได้ทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 169 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านเกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินสามารถพยากรณ์ผลการเรียนอ่านของนักเรียนได้ถึง 73.16% และยังมีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination) อีกคือ งานวิจัยของ ฮาร์ริงตันและเคอเรล (Harrington and Durrell, 1955 : 375 - 380) ที่ได้ทำการทดสอบกับนักเรียนเกรด 2 ของโรงเรียนในเมืองบอสตัน (Boston) จำนวน 500 คน เพื่อต้องการศึกษาว่าองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านเกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) การจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination) องค์ประกอบเกี่ยวกับเสียงพูด (Phonics) และอายุสมอง (Mental Age) จะสามารถพยากรณ์ผลสำเร็จในการอ่านของนักเรียนได้มากน้อยเพียงใด ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination) กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น .54

ส่วนองค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้ความหมายของศัพท์ (Word Meaning) นั้น เวินเนอร์และเฟลด์แมนน์ (Weiner and Feldmann, 1963 : 807 - 814) ได้ทำการศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลางและต่ำ จำนวน 126 คน จากโรงเรียน 6 โรงเรียน ในเมืองนิวยอร์ก (New York) โดยใช้แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านเกี่ยวกับการรู้ความหมายของศัพท์ (The Meaning Vocabulary Test) และแบบทดสอบเกี่ยวกับการอ่าน (ใช้ The Gates Primary Paragraph Reading Tests) ทดสอบเด็ก ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทั้ง 2 ชุดมีความสัมพันธ์กันทางบวก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น .602 ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนา ศิริพานิช (Ratana Siripanich, 1973 : 82 - 85) ตามที่ได้เสนอมานี้ และยังสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ ฮิลเดรท กริฟฟิธ และแมคกอฟแรน (Hildreth, Griffiths and Mc Gauvran, 1969 อ้างจาก Ratana Siripanich, 1973 : 23) ที่ทำการศึกษาเพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการรู้ความหมายของศัพท์ (ใช้ The Metropolitan Readiness Test) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่าน (ใช้ The Metropolitan Achievement Test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 ของโรงเรียนในเมืองฟอร์เรส (Forrest) มลรัฐมิสซิสซิปปี (Mississippi) จำนวน 421 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการรู้ความหมายของศัพท์ (Word Meaning) และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอ่านสัมพันธ์กันในทางบวก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น .38

ส่วนองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) ลอนเดอร์วิลล์ (Launderville, 1958 อ้างจาก Ratana Siripanich, 1973 : 13 - 14) ได้สร้างแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความสามารถในการฟัง (Listening Comprehension) และสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่าน และนำมาทดสอบกับเด็กเกรด 1 จำนวน 174 คน เพื่อต้องการจะศึกษาว่าความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความสามารถในการฟังจะสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้หรือไม่ ผลจากการศึกษาปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟัง และผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสัมพันธ์กันในทางบวก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็น .53 แสดงว่า ความสามารถในการฟังสามารถพยากรณ์ผลสำเร็จในการอ่านของเด็กเกรด 1 ได้ ซึ่งผลการวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา ศิริพานิช (Ratana Siripanich, 1973 : 82 - 85) ที่พบว่า องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง

สำหรับองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความสามารถในการใช้สายตา และกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน (Visual-Motor Coordinate) นั้น นอกจากผลการวิจัยของ รัตนา ศิริพานิช (Ratana Siripanich, 1973 : 82 - 85) ตามที่ได้เสนอไปแล้วนั้น ยังมีงานวิจัยของ ฮิลเดรท กริฟฟิธ และแมคกอฟแรน (Hildreth, Griffiths and Mac Gauvran, 1969) ที่ได้ทำการศึกษากับนักเรียนเกรด 1 ในเมืองฟอร์เรส (Forrest)

มลรัฐมิสซิสซิปปี (Mississippi) เมืองพอกคีพซี (Poughkeepsie) มลรัฐนิวยอร์ก (New York) และเมืองคาโรไลนาตอนใต้ (South Carolina) จำนวน 540 คน โดยใช้แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านของเมโทรโพลิทัน (The Metropolitan Readiness Test) เมื่อใช้ชุดการลอกตามแบบ (Copying Subtest) ไปสัมพันธ์กับการอ่านแล้ว พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 เมือง ที่กล่าวมาแล้วเป็น .45, .25 และ .51 ตามลำดับ

นอกจากนี้ผลการวิจัยที่ได้อีกกล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น เมื่อปี พ.ศ. 2519 กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กองการประถมศึกษา, 2519 : 35) ได้สร้างแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ซึ่งประกอบด้วย ภาคย่อย 8 ภาคคือ การจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของศัพท์ การจำแนกความแตกต่างของภาพ ตอน 1 และ ตอน 2 ความเข้าใจในการฟัง การใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน การทำตามคำสั่ง และการหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพและสัญลักษณ์นำไปทดสอบกับนักเรียนในระดับชั้นเด็กเล็กหรืออนุบาล และระดับประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสุ่มตัวอย่างนักเรียนจากโรงเรียนในทุกภาคของประเทศไทย จำนวน 969 คน ผลจากการหาความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ระหว่างองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 8 ด้าน กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอ่าน จากผลการประเมินของครู ผลปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .35, .44, .35, .32, .43, .36, .43, และ .37 ตามลำดับ

จากผลงานวิจัยที่เสนอมานี้แล้วทั้งหมดนี้สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่าน เกี่ยวกับความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) ความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพ (Visual Discrimination) การจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination) การทำตามคำสั่ง (Following Direction) การรู้ความหมายของศัพท์ (Word Meaning) การใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน (Visual-Motor Coordinate) และการหาความสัมพันธ์จากภาพและสัญลักษณ์เป็นองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านที่สามารถพยากรณ์ผลสำเร็จในการเรียนอ่านได้

๘. กลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้าน
การจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และด้าน
การใช้สายตาและกล่ามนี้อาจให้สัมพันธ์กัน แตกต่างกันไป

วิธีคำนวณการ

๔ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย หญิง ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2519 ของโรงเรียนในโครงการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 287 คน ซึ่งการเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้เลือกโดยวิธีการสุ่มแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) โดยสุ่มโรงเรียนที่อยู่ในโครงการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จากโรงเรียนทั้งหมด 9 โรงเรียน สุ่มมาเพียง 4 โรงเรียน และใช้นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ของทั้ง 4 โรงเรียน เป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงไว้ในตาราง 1 และตาราง 2.

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
คาราคาม	55
สายน้ำทิพย์	86
วัดใหม่ช่องลม	92
วัดพลับพลาชัย	54
รวม	287

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรที่ศึกษา

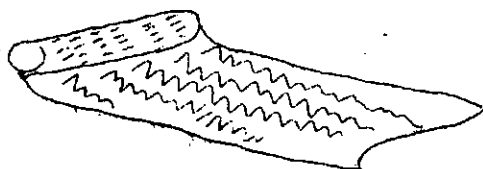
เพศ			ประสบการณ์ในการเรียน			ระดับความสามารถทางการเรียน			
ชาย	หญิง	รวม	ผ่านอนุบาล	ไม่ผ่านอนุบาล	รวม	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน	รวม
144	143	287	147	140	287	64	127	63	254

จากตาราง 2 เมื่อแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถทางการเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้คะแนนรวมวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตเป็นเกณฑ์ ในการแบ่งนักเรียน โดยถือว่านักเรียนที่ได้คะแนนรวมตั้งแต่ เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ระหว่างเปอร์เซนต์ไทล์ที่ 26 - 74 เป็นนักเรียนที่เรียนปานกลาง และตั้งแต่เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 25 ลงมา เป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งปรากฏว่า นักเรียนที่มีคุณสมบัติ ตรงตามเกณฑ์มีเพียง 254 คนเท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบที่ใช้วัดความพร้อมในการเรียนอ่าน เป็นแบบทดสอบวัดความพร้อมในการเรียนอ่านของกองการประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วัดองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่าน 4 ด้านดังนี้

1.1 วัดความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination) หรือความสามารถในการจำแนกเสียงที่คล้ายคลึงกัน แบบทดสอบมีความเชื่อมั่น 0.399 และมีข้อสอบทั้งหมด 11 ข้อ แต่ละข้อมีภาพ 2 ภาพ ให้นักเรียนหาเครื่องหมาย ~~X~~ บนภาพที่ตรงกับคำที่ผู้ดำเนินการสอบอ่าน เช่น ครูอ่านคำว่า "เสื้อ"

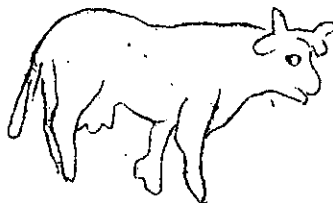
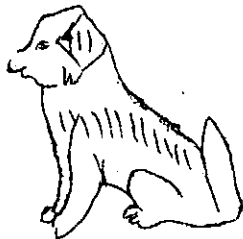
"ให้นักเรียนชี้คัทรูปเสื้อ"

1.2 วัดความสามารถในการรู้ความหมายของศัพท์ (Word Meanings) แบบทดสอบ
มีค่าความเชื่อมั่น 0.562 และมีข้อสอบทั้งหมด 12 ข้อ แต่ละข้อมีภาพ 4 ภาพ ให้นักเรียน
กาเครื่องหมาย X บนภาพที่ครูสั่งตั้งตัวอย่าง

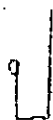
"ให้นักเรียนขีดทับรูปผลไม้"

1.3 วัดความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) แบบทดสอบมี
ค่าความเชื่อมั่น 0.612 และมีข้อสอบทั้งหมด 13 ข้อ มีเรื่องสั้น ๆ ที่ผู้ดำเนินการสอบจะอ่าน
ให้นักเรียนฟัง แล้วตั้งคำถามให้นักเรียนขีด X ทับภาพที่เป็นคำตอบ โดยเลือกจากตัวเลือก 3
ภาพ ในแบบทดสอบดังตัวอย่าง

ผู้ดำเนินการสอบอ่านเรื่องและคำถามดังนี้ "หนูนึกเลี้ยงสัตว์ไว้หลายชนิด
หมากับแมวชอบกินขนม แต่วัวกับหมูไม่ยอมกิน กรุณาว่า สัตว์อะไรชอบกินขนม"

1.4 การใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน (Motor-Visual Coordinate)
แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น 0.899 และมีข้อสอบ 14 ข้อ แต่ละข้อมีรูปลายเส้นตัวอักษร
หรือตัวเลขกำหนดไว้ในคอนทัน ให้นักเรียนเขียนหรือต่อเติมให้เหมือนแบบดังตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบ
เลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบ
ทดสอบซึ่งวัดผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับภาษาไทย 3 ด้าน คือ ด้านการฟัง การอ่าน และด้านการเขียน
3 ฉบับดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง มีข้อสอบ 30 ข้อ ใช้เวลาทำ
27 นาที แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟัง จำนวน 15 ข้อ ต้องการวัด
ว่า นักเรียนฟังคำสั่ง คำพูด คำแนะนำ บทสนทนา ฯลฯ แล้วสามารถที่จะโต้ตอบหรือรู้ว่าผู้พูด
ต้องการอะไร หรือคำสนทนา คำพูด คำสั่งนั้น ๆ มีความหมายว่าอย่างไร สามารถตอบได้หรือไม่
ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (๐) ครูอ่านทั้งคำพูด คำถาม และตัวเลือกดังนี้ "เมื่อนึกพบกับนอย
นึกพบว่า "สวัสดีจะ นอย" ครูถามว่านอยควรจะพูดกับนิกว่าอย่างไร ?

ก. แะจิง

ข. อะไรนะ

ค. สวัสดี

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังเรื่องราว จำนวน 15 ข้อ
เพื่อวัดว่านักเรียนฟังเรื่องราวจากการบอกเล่าแล้วเข้าใจ และสามารถตอบคำถามได้หรือไม่
โดยครูอ่านเรื่องสั้น ๆ หรือบทสนทนาให้นักเรียนฟังเรื่องละ 2 ครั้ง แล้วครูถามคำถามจากเรื่อง
ที่อ่านโดยให้นักเรียนเลือกกาเครื่องหมาย X ทั้ข้อ ก., ข., หรือ ค. ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง
ที่สุด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วอ่านคำถามและตัวเลือกดังนี้
"หมาของนินซ้อเจ้าโต มันช่วยเผ่าบ้าน และชอบเห่าในเวลากลางคืน"

คำถาม (๐) เจ้าโต คือใคร ?

ก. แมว

ข. หมา

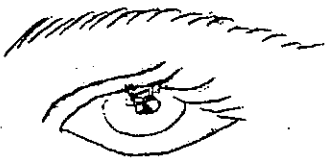
ค. มา

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน มีข้อสอบ 45 ข้อ ใช้เวลาทำ 38 นาที แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการรู้ความหมายของคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 4 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 กำหนดภาพมาให้ให้นักเรียนดู 1 ภาพ ให้นักเรียนหาว่า ภาพนั้นมีความหมาย หรือความสัมพันธ์ตรงกับข้อใดใน ก., ข., หรือ ค. ที่กำหนดมาให้ แล้วให้นักเรียนเลือกกาเครื่องหมาย X ทับข้อ ก., ข., หรือ ค. หน้าคำหรือประโยคที่มีความหมายหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับภาพ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (0)

- ก. มอง
- ข. ฟัง
- ค. พูก

ภาพตาในตัวอย่างสัมพันธ์กับคำว่า มอง
ต้องตอบข้อ ก. จึงจะถูกตอง เพราะตาจะ
ไปสัมพันธ์กับคำว่า ฟัง หรือพูดไม่ได้

ลักษณะที่ 2 ให้นักเรียนเลือกกาเครื่องหมาย X ทับข้อ ก., ข., หรือ ค. หน้าคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (0) ถูก

- ก. ขาย
- ข. ผิด
- ค. รับ

คำที่กำหนดให้คือ ถูก ต้องหาคำที่ตรงกันข้าม
กับคำว่าถูก คือผิด จึงต้องตอบข้อ ข.

ลักษณะที่ 3 ให้นักเรียนเลือกกาเครื่องหมาย X ทับข้อ ก., ข., หรือ ค. หน้าคำที่มีระดับเสียงเหมือนคำที่กำหนดให้ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (๐) แม่

ก. แม่

ข. แห

ค. แย

คำที่กำหนดให้คือ "แม่" ต้องหาคำที่มีระดับเสียง
เหมือนกับว่า "แม่" จึงต้องตอบข้อ ค. คือ "แยะ"

ลักษณะที่ 4 ให้นักเรียนหาคำที่มีระดับเสียงต่างกับคำอื่น ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (๐)

ก. พี่

ข. นี

ค. ชี

คำที่มีระดับเสียงต่างกับคำอื่นคือ คำว่า "ชี"
จึงต้องตอบ ข้อ ค.

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องราวของนักเรียน
จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ๆ ที่กำหนดให้แล้วดูว่านักเรียนสามารถจับใจความ
สำคัญหรือรู้ความหมายของเรื่องที่อ่านได้หรือไม่ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง "พี่และฉันช่วยแม่ทำสวนครัว น้องนั่งเล่น เพราะน้องยังเล็ก ช่วยแม่ทำงาน
ไม่ได้"

คำถาม (๐) ใครเล็กที่สุด ?

ก. พี่

ข. ฉัน

ค. น้อง

(๐๐) ในเรื่องนี้มีคนกี่คน ?

ก. 2 คน

ข. 3 คน

ค. 4 คน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน มีข้อสอบ 30 ข้อ ให้เวลาทำ
15 นาที โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำจำนวน 10 ข้อ เพื่อ
วัดดูว่า นักเรียนสะกดคำถูกต้องหรือไม่ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (0) ให้นักเรียนหาคำที่สะกดผิด

ก. วิ่ง

ข. เกิร

ค. นิ่ง

คำที่สะกดผิดคือ คำว่า "เกิร" จึงต้องตอบข้อ ข.

เพราะที่ถูกต้องต้องเขียนว่า "กิน" จึงถูกต้อง

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้คำให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ โดยการให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเหมาะสมที่สุดที่จะเติมลงไปในประโยคแล้ว ทำให้ประโยคได้ความดี ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (0) ฉัน ... ชาว

ก. เป็น

ข. กิน

ค. ไหว

เมื่อลองใช้คำทั้ง 3 คำเติมประโยคดูแล้ว

จะเห็นว่า "กิน" เติมแล้วประโยคได้ความดี

เป็น "ฉันกินข้าว" จึงต้องตอบ ข้อ ข.

ตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ถ้อยคำหรือสำนวน จำนวน 10 ข้อ โดยการให้นักเรียนเลือกประโยคที่ใช้ถ้อยคำและมีความหมายถูกต้อง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง ให้นักเรียนเลือกประโยคที่เรียงถูกต้องและมีความหมาย

(0) ก. แมวกินปลา

ข. ปลา กินแมว

ค. กินแมวปลา

เมื่อลองอ่านดูทั้ง 3 ประโยคแล้วจะเห็นว่า

ประโยคที่เรียงถูกต้องและมีความหมายคือ

ประโยคที่ว่า "แมวกินปลา" จึงต้องตอบข้อ ก.

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ใช้ในโครงการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษาอย่างละเอียดทั้งในคำนัยและเจตนา

2. ศึกษาความคิดรวบยอด (Concept) เบื้องต้น เกี่ยวกับการฟัง การอ่าน และการเขียน พร้อมทั้งศึกษาประสบการณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องศึกษาเล่าเรียนจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3. สร้างคำถามปรนัยแบบเลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาภาษาไทย ทั้งในด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน

4. การทดลองใช้และการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ

4.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2519 ในโครงการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ จำนวน 65 คน และโรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส จำนวน 64 คน รวมนักเรียนที่ใช้ในการทดลองข้อสอบครั้งนี้ 129 คน เนื่องจากว่าเมื่อ นำแบบทดสอบที่ไปทดลองใช้แล้วมาตรวจและทำการวิเคราะห์ข้อสอบ ผลปรากฏว่า แบบทดสอบการฟัง ตอนที่ 1 และแบบทดสอบการอ่าน ตอนที่ 1 มีคุณสมบัติไม่คือพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบทดสอบการฟัง ตอนที่ 1 และแบบทดสอบการอ่าน ตอนที่ 1 ขึ้นมาใหม่ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2519 ในโครงการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลสามเสน จำนวน 86 คน และโรงเรียนวัดพลับพลาชัย อีกจำนวน 28 คน ซึ่งนักเรียนโรงเรียนวัดพลับพลาชัยนี้เป็นนักเรียนคนละกลุ่ม กับนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย รวมนักเรียนทั้งหมดที่ใช้ในการทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทั้ง 2 ครั้ง ดังเสนอไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แยกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
ทุ่งมหาเมฆ	65
วัดพลับพลาชัย	28
อนุบาลสามเสน	86
วัดประยูรวงศาวาส	64
รวม	243

4.2 หาค่าความยาก (p) ค่าอ่านาจำแนก (x) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนที่ใช้ในการทดลองข้อสอบออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 27% ของนักเรียนทั้งหมด แล้ววิเคราะห์โดยใช้เทคนิคของ จุง เทห์ แฟน (Fan, 1952 : 1 - 32)

4.3 คัดเลือกเอาเฉพาะข้อคำถามที่มีระดับความยาก (p) ตั้งแต่ .20 ถึง .80 และมีอ่านาจำแนกสูง คือมีค่าอ่านาจำแนก (x) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ซึ่งจากการทดลองใช้ และวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคของ จุง เทห์ แฟน (Chung-Teh Fan) ผลปรากฏว่า ได้ข้อสอบที่มีระดับความยากพอเหมาะและมีอ่านาจำแนกสูง จำนวน 103 ข้อ และอีก 2 ข้อ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงก่อนที่จะนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง รวมเป็นข้อสอบทั้งหมด 105 ข้อ ดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบ	ตอนที่	จำนวนข้อสอบ
ฉบับที่ 1 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง	1	15
	2	15
ฉบับที่ 2 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน	1	30
	2	15
ฉบับที่ 3 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน	1	10
	2	10
	3	10
รวม		105

ค่าความยาก (p) ค่าอ่านาจำแนก (x) และระดับความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง การอ่าน และการเขียน แสดงไว้ในตาราง 5 ตาราง 6 และตาราง 7 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และระดับความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง

ตอนที่ 1	ข้อที่	p	r	Δ	ตอนที่ 2	ข้อที่	p	r	Δ
	1	.80	.55	9.6	เรื่องที่ 1	1	.77	.39	10.1
	2	.80	.55	9.6		2	.72	.57	10.7
	3	.80	.73	9.6		3	.62	.47	11.8
	4	.79	.30	9.7	เรื่องที่ 2	* 4	.81	.30	9.5
	5	.36	.44	14.4		5	.77	.60	10.0
	6	.77	.60	10.0		6	.69	.71	11.1
	7	.75	.39	10.3		7	.68	.31	11.1
	8	.62	.54	11.8	เรื่องที่ 3	8	.80	.73	9.6
	9	.71	.68	10.8		9	.78	.47	10.0
	10	.68	.43	11.1	เรื่องที่ 4	10	.77	.60	10.0
	11	.67	.64	11.3		11	.73	.27	10.6
	12	.67	.27	11.2	เรื่องที่ 5	12	.80	.55	9.6
	13	.60	.56	12.0		13	.63	.25	11.7
	14	.36	.52	14.5		14	.51	.57	12.9
	* 15	.22	.14	16.1		15	.49	.49	13.1

* หมายถึง ข้อสอบที่ผู้วิจัยปรับปรุงก่อนที่จะนำไปทดสอบจริง

ตาราง 6 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และระดับความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

ข้อที่		p	r	Δ	ข้อที่		p	r	Δ
ตอนที่ 1	1	.79	.57	9.8	16	.74	.64	10.4	
	2	.77	.60	10.0	17	.67	.64	11.3	
	3	.73	.45	10.7	18	.61	.40	11.9	
	4	.72	.57	10.7	19	.72	.28	10.7	
	5	.72	.45	10.7	20	.61	.49	11.9	
	6	.72	.24	10.6	21	.46	.20	13.4	
	7	.70	.48	10.9	22	.45	.31	13.5	
	8	.70	.59	10.9	23	.43	.35	13.7	
	9	.69	.64	11.3	24	.42	.46	13.8	
	10	.65	.49	11.5	25	.41	.21	13.9	
	11	.63	.52	11.7	26	.77	.25	10.0	
	12	.62	.60	11.8	27	.55	.30	12.5	
	13	.62	.37	11.8	28	.51	.34	12.9	
	14	.78	.47	10.0	29	.44	.71	13.6	
	15	.77	.76	10.0	30	.39	.25	14.1	
ตอนที่ 2									
เรื่องที่ 1	1	.78	.59	9.9	เรื่องที่ 3	9	.74	.53	10.4
	2	.74	.65	10.4		10	.53	.46	12.7
	3	.68	.63	11.2		11	.52	.56	12.8
	4	.53	.54	12.6	เรื่องที่ 4	12	.72	.80	10.6
	5	.50	.59	13.0		13	.69	.53	11.1
เรื่องที่ 2	6	.67	.55	11.2		14	.60	.79	12.0
	7	.52	.56	12.8		15	.43	.35	13.7
	8	.46	.34	13.4					

ตาราง 7 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และระดับความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

ข้อที่		p	r	Δ	ข้อที่		p	r	Δ
ตอนที่ 1	1	.77	.60	10.0	6	.61	.41	11.9	
	2	.76*	.77	10.2	7	.60	.59	12.0	
	3	.73	.66	10.5	8	.55	.40	12.5	
	4	.66	.50	11.4	9	.49	.60	13.1	
	5	.64	.67	11.5	10	.46	.60	13.1	
ตอนที่ 2	1	.76	.50	10.2	6	.67	.72	11.2	
	2	.76	.77	10.2	7	.66	.65	11.4	
	3	.72	.57	10.7	8	.66	.65	11.4	
	4	.71	.49	10.8	9	.56	.37	12.4	
	5	.70	.42	10.9	10	.49	.23	13.1	
ตอนที่ 3	1	.79	.58	9.8	6	.72	.68	10.7	
	2	.75	.64	10.3	7	.69	.71	11.1	
	3	.75	.78	10.4	8	.68	.71	11.1	
	4	.73	.66	10.5	9	.66	.57	11.3	
	5	.72	.68	10.7	10	.63	.55	11.7	

* หมายถึง ค่าโดยประมาณ

5. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบใช้การคำนวณโดยวิธี คูเกอรวีชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (Guilford, 1954 : 380) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังแสดงไว้ในตาราง 8 พร้อมทั้งหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard error of measurement) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและแสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 8 เช่นเดียวกัน

ตาราง 8 แสดงค่าความเชื่อมั่นและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบ	ค่าความเชื่อมั่น	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง	.7649	± 2.3640
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน	.8631	± 3.0314
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน	.8736	± 3.1056

7. ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ ผู้วิจัยหาค่าความเที่ยงตรงในเนื้อหาวิชา (Content Validity) โดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาภาษาไทยในด้านกำรฟัง การอ่าน และการเขียน ดังรายละเอียดที่เสนอไว้ในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงหัวข้อเนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม และจำนวนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

เนื้อหา	จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	จำนวนข้อ
การฟัง การฟังเพื่อปฏิบัติตาม คำแนะนำหรือคำสั่ง	เมื่อฟังคำสั่งหรือคำแนะนำแล้วให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ โดยสามารถตอบคำถามที่ถามเกี่ยวกับคำสั่งหรือคำแนะนำนั้นได้	5

เนื้อหา	จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	จำนวนข้อ
การฟังคำอธิบาย ต่าง ๆ	- ให้นักเรียนมีสมาธิและความเข้าใจในการฟัง คำอธิบาย คำบอกเล่าและรายงานต่าง ๆ แล้วสามารถตอบคำถามได้	6
การฟังเรื่องราว และบทสนทนา	- เมื่อนักเรียนฟังเรื่องราว นิทานสั้น ๆ หรือบทสนทนาแล้ว สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้	19
การอ่าน การอ่านออกเสียง และอ่านในใจ	- นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสระ พยัญชนะได้ถูกต้อง และ สามารถบอกได้ว่าคำใดออกเสียงเหมือนหรือต่างจากคำที่ กำหนดให้	12
ความรู้และการ ฝึกฝนทักษะเฉพาะ เพื่อการอ่าน	- ให้บอกความหมายของศัพท์จากภาพได้	13
	- ให้สามารถบอกคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนด ให้ได้	5
	- ให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง และอ่านในใจเกี่ยวกับ เรื่องราว นิทาน หรือบทสนทนาสั้น ๆ และสามารถตอบ คำถามได้	15
การเขียน ความรู้และทักษะ ในการเขียน	- ให้นักเรียนสามารถหาคำที่สะกดผิดจากคำที่ครูกำหนดมา ให้ได้	10
	- ให้นักเรียนสามารถเลือกหาคำที่เหมาะสมเติมลงใน ประโยคแล้วให้เข้าใจความคืบได้	10
	- ให้นักเรียนสามารถเขียนคำและสามารถเรียงคำใน ประโยคให้ถูกต้องและเข้าใจความคืบได้	10

คะแนนที่ใช้เป็นคะแนนในการพยากรณ์

ใช้คะแนนผลการสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน 4 ด้าน คือ ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง ด้านการรู้ความหมายของศัพท์ ด้านความเข้าใจในการฟัง และด้านการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งทำการทดสอบโดยเจ้าหน้าที่ของกองการประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2519

การทดสอบและการจัดกระทำกับข้อมูลในการวิจัย

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. ตรวจให้คะแนนโดยใช้หลัก ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบเลยให้ 0 คะแนน
3. นำผลการทดสอบและคะแนนความพร้อมในการเรียนอ่าน ไปวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค้นหาค่าต่าง ๆ เพื่อนำมาสร้างสมการพยากรณ์ โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม Stepwise Multiple Regression ซึ่งมี Input และ Output ดังนี้

Input ได้แก่ Data Cards ซึ่งประกอบด้วย

 - คะแนนจากแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง
 - คะแนนจากแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการรู้ความหมายของศัพท์
 - คะแนนจากแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านความเข้าใจในการฟัง
 - คะแนนจากแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน

- คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
- รหัสที่ใช้แทนเพศ ใช้ 0 แทนเพศชาย และ 1 แทนเพศหญิง
- รหัสที่ใช้แทนการผ่านและไม่ผ่านอนุบาลใช้ 0 แทนเคยผ่านอนุบาลมาแล้ว และใช้ 1 แทนไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย

Output สำหรับตัวแปรทุกตัวจะให้ค่า

- Means
- Standard Deviations
- Correlation Coefficient Matrix
- สำหรับแต่ละ Step ของ Multiple Regression จะให้ค่า
 - Sum of square reduced
 - Proportion reduced
 - Cumulative sum of squares reduced
 - Multiple Correlation Coefficient (adjusted and unadj)
 - F-Value for analysis of variance
 - Standard error of estimate (adjusted and unadj)
 - Regression Coefficient
 - Standard errors of regression coefficients
 - Computed t-values

Table of residuals (optainal)

2. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนอ่านในแต่ละคานระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test (Edward, 1960 : 104)

3. วิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนอ่าน ในแต่ละคาน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน โดยใช้ F-test (Linguist, 1965 : 56) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ q-statistic (Winer, 1962 : 309)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	แทน	คะแนนดิบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
A	แทน	ค่า Intercept
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean of Square
df	แทน	Degree of freedom
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
X_1	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบการจำแนกความแตกต่างของเสียง
X_2	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบการรู้ความหมายของศัพท์
X_3	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง
X_4	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบการใช้สายตาและกล่ามนัยมีให้สัมพันธ์กัน
X_5	แทน	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
Y	แทน	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่พยากรณ์ได้จากคะแนนความพร้อมในการเรียนอ่าน
ตัวพยากรณ์	แทน	คะแนนที่ได้จากทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง ด้านการรู้ความหมายของศัพท์

ด้านความเข้าใจในการฟัง และด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน

เกณฑ์ แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์
2. สร้างสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
3. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนอ่าน
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนอ่าน

1. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์

ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ ตามลำดับดังนี้

- 1.1 วิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- 1.2 วิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนชาย
- 1.3 วิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนหญิง
- 1.4 วิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว
- 1.5 วิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย

ผลของการวิเคราะห์จาก ข้อ 1.1 – 1.5 แสดงไว้ในตาราง 10, 11, 12, 13 และ 14 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
X_1	1.0000	0.3725**	0.2131**	0.4206**	0.3346**
X_2		1.0000	0.3683**	0.4685**	0.4801**
X_3			1.0000	0.2287**	0.2662**
X_4				1.0000	0.5351**
X_5					1.0000

** $p < .01$

จากตาราง 10 พบว่าตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ในกลุ่มนักเรียนชาย

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
X_1	1.0000	0.3874**	0.3020**	0.4421**	0.4119**
X_2		1.0000	0.4855**	0.4793**	0.5363**
X_3			1.0000	0.3195**	0.4747**
X_4				1.0000	0.5739**
X_5					1.0000

** $p < .01$

จากตาราง 11 พบว่าตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ ในกลุ่มนักเรียนหญิง

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
X_1	1.0000	0.3601**	0.1408	0.3509**	0.2460**
X_2		1.0000	0.2528**	0.4597**	0.4376**
X_3			1.0000	0.1523	0.1192
X_4				1.0000	0.4963**
X_5					1.0000

** $p < .01$

จากตาราง 12 พบว่า การจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของศัพท์ และการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กันมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการจำแนกความแตกต่างของเสียง ความเข้าใจในการฟัง และการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการรู้ความหมายของศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการจำแนกความแตกต่างของเสียงมีความสัมพันธ์ ในทางบวกกับการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความเข้าใจในการฟังนั้นมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ ในกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
X_1	1.0000	0.2706**	0.2568**	0.0855	0.1642*
X_2		1.0000	0.4022**	0.1995*	0.3657**
X_3			1.0000	0.0960	0.2499**
X_4				1.0000	0.2394**
X_5					1.0000

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตาราง 13 พบว่า ตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การจำแนกความแตกต่างของเสียงมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการรู้ความหมายของศัพท์และกับความสามารถในการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ การรู้ความหมายของศัพท์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการฟัง และกับการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
X_1	1.0000	0.3525**	0.1615	0.4212**	0.3276**
X_2		1.0000	0.3270**	0.4654**	0.3741**
X_3			1.0000	0.2827**	0.3047**
X_4				1.0000	0.5115**
X_5					1.0000

** $p < .01$

จากตาราง 14 พบว่า ตัวพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวพยากรณ์ที่เหลือทุกตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการรู้ความหมายของศัพท์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการจำแนกความแตกต่างของเสียงและกับ ความเข้าใจในการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การสร้างสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ

ในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่า Intercept (A) พร้อมทั้งสมการพยากรณ์แยกตามกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- 2.1 วิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- 2.2 วิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนชาย
- 2.3 วิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนหญิง
- 2.4 วิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว
- 2.5 วิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอไว้ในตาราง 15, 16, 17, 18, และ 19

ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่ส่งผลต่อการพยากรณ์ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวพยากรณ์	b	อันดับที่ส่งผลต่อการพยากรณ์	t
X_1	1.2533	3	1.433
X_2	2.3950	1	4.372*
X_3	0.6913	4	1.415
X_4	2.1756	2	6.598*

$$R = 0.603^{**}, \quad A = -3.6919$$

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตาราง 15 พบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการรู้ความหมายของศัพท์ และการใช้สายตา และกล่ามนื้อมือให้สัมพันธ์กัน ส่วนความพร้อมในการเรียน ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียงและด้านความเข้าใจในการฟังส่งผลต่อการพยากรณ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 15 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ดังนี้

$$Y = 1.2533 X_1 + 2.3950 X_2 + 0.6913 X_3 + 2.1756 X_4 - 3.6919$$

สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.603 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวพยากรณ์ชุดนี้สามารถพยากรณ์ได้ 36.36% ของความแปรปรวนของตัวเกณฑ์

ตาราง 16 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่ส่งผลต่อการพยากรณ์ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนชาย

ตัวพยากรณ์	b	อันดับที่ส่งผลต่อการพยากรณ์	t
X ₁	1.5625	4	1.462
X ₂	1.9879	2	2.804*
X ₃	2.1883	1	3.140*
X ₄	1.9278	3	4.714*
R = 0.6840** ; A = - 16.8226			

** p < .01

* p < .05

จากตาราง 16 พบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ความพร้อมในการเรียนอ่านคำ การรู้ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน ส่วนความพร้อมในการเรียนอ่านคำ การจำแนกความแตกต่างของเสียงส่งผลต่อการพยากรณ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 16 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ดังนี้

$$Y = 1.5625 X_1 + 1.9879 X_2 + 2.1883 X_3 + 1.9278 X_4 - 16.8226$$

สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ค่าเท่ากับ 0.684 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวพยากรณ์ชุดนี้สามารถพยากรณ์ได้ 46.78% ของความแปรปรวนของตัวเกณฑ์

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่ส่งผลต่อการพยากรณ์ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนหญิง

ตัวพยากรณ์	b	อันดับที่ส่งผลต่อการพยากรณ์	t
X_1	0.4105	3	0.296
X_2	2.5607	1	3.162*
X_4	2.3114	2	4.506*

$R = 0.550^{**}$; $A = 10.0088$

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตาราง 17 พบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ความพร้อมในการเรียนอ่านค่านการรู้ความหมายของศัพท์ และด้านการใช้สายตาและกล่ามน้อมือให้สัมพันธ์กัน ส่วนความพร้อมในการเรียนอ่านค่านการจำแนกความแตกต่างของเสียงนั้น ส่งผลต่อการพยากรณ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 17 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ดังนี้

$$Y = 0.4105 X_1 + 2.5607 X_2 + 2.3114 X_4 + 10.0088$$

สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ค่าเท่ากับ 0.550 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวพยากรณ์ชุดนี้สามารถพยากรณ์ได้ 30.25% ของความแปรปรวนของตัวเกณฑ์

ตาราง 18 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่ส่งผลต่อการพยากรณ์ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว

ตัวพยากรณ์	b	อันดับที่ส่งผลต่อการพยากรณ์	t
X_1	0.9268	3	0.806
X_2	2.6815	1	3.359*
X_3	0.5503	4	0.667
X_4	2.5835	2	2.184*

$$R = 0.413^{**}$$

;

$$A = - 2.5240$$

$$^{**} p < .01$$

$$^* p < .05$$

จากตาราง 18 พบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความพร้อมในการเรียนอ่านคาน การรู้ความหมายของศัพท์ และคานการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน ส่วนความพร้อมในการเรียนอ่านคาน การจำแนกความแตกต่างของเสียง และคานความเข้าใจในการฟังนั้น ส่งผลต่อการพยากรณ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 18 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ดังนี้

$$Y = 0.9268 X_1 + 0.6815 X_2 + 0.5503 X_3 + 2.5835 X_4 - 2.5240$$

สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ค่าเท่ากับ 0.413 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวพยากรณ์ชุดนี้สามารถพยากรณ์ได้ 17.05% ของความแปรปรวนของตัวเกณฑ์

ตาราง 19 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (b) อันดับที่สูงผลต่อการพยากรณ์ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่า Intercept (A) ของสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบของกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย

ตัวพยากรณ์	b	อันดับที่สูงผลต่อการพยากรณ์	t
X_1	1.3021	2	1.888
X_2	0.9198	4	1.332
X_3	1.1477	3	1.379
X_4	1.4865	1	4.333*

$$R = 0.559^{**} ; A = 7.0331$$

$$^{**} p < .01$$

$$^* p < .05$$

จากตาราง 19 พบว่าตัวพยากรณ์ที่สูงผลต่อเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ความพร้อมในการเรียนด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน ส่วนความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการรู้ความหมายของศัพท์ ด้านความเข้าใจในการฟังและด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียงสูงผลต่อเกณฑ์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 19 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ดังนี้

$$Y = 1.3021 X_1 + 0.9198 X_2 + 1.1477 X_3 + 1.4865 X_4 + 7.0331$$

สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ เท่ากับ 0.559 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวพยากรณ์ชุดนี้สามารถพยากรณ์ได้ 31.24% ของความแปรปรวนของตัวเกณฑ์

3. การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนอ่าน

เปรียบเทียบความแตกต่างขององค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่าน 4 ด้าน คือ ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และด้านการใช้สายตาและกล่ามนุ่มมือให้สัมพันธ์กัน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ

3.2 เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว และนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย และทดสอบความแตกต่าง โดยใช้ t-test ดังแสดงไว้ใน ตาราง 20 และ 21

ตาราง 20 เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

คะแนนความพร้อม		N	$\bar{X}$	S^2	t
X_1	ชาย	144	9.8263	1.2194	0.8216
	หญิง	143	9.9300	1.0657	
X_2	ชาย	144	9.8402	2.0127	0.8086
	หญิง	143	9.7062	1.9276	
X_3	ชาย	144	10.0069	1.8829	3.7780**
	หญิง	143	9.3846	2.0102	
X_4	ชาย	144	12.0069	3.3355	0.9298
	หญิง	143	12.2028	3.0316	

** $p < .01$

จากตาราง 20 พบว่า นักเรียนชายมีความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความเข้าใจในการฟัง สูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในด้านอื่น ๆ นั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความพร้อมในการเรียนอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 เปรียบเทียบความพรอมในการเรียนอ่านระหว่างนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว และนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย

คะแนนความพรอม		N	$\bar{X}$	S^2	t
X_1	ผ่านอนุบาล	147	10.1360	0.9038	4.2560**
	ไม่ผ่านอนุบาล	140	9.6071	1.3013	
X_2	ผ่านอนุบาล	147	10.4421	1.6844	8.5350**
	ไม่ผ่านอนุบาล	140	9.0714	2.0058	
X_3	ผ่านอนุบาล	147	9.8707	1.9347	2.1531*
	ไม่ผ่านอนุบาล	140	9.5142	1.9945	
X_4	ผ่านอนุบาล	147	13.4693	1.0290	14.8906**
	ไม่ผ่านอนุบาล	140	10.6714	3.9628	

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตาราง 21 พบว่านักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้วมีความพรอมทางด้านความเข้าใจในการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพรอมอีก 3 ด้าน นักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้วมีความพรอมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนอ่าน

เพื่อต้องการทราบความแตกต่างของความพร้อมในการเรียนอ่าน 4 ด้าน คือ ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และด้านการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Simple Randomized Design ดังแสดงไว้ในตาราง 22

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่าง
นักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

คะแนนความพร้อม	Source of Variation	df	MS	SS	F
X ₁	Treatment	2	30.5864	15.2932	13.9042**
	Within group	251	276.0729	1.0999	
	Total	253	306.6593		
X ₂	Treatment	2	239.7943	119.8972	39.4503**
	Within group	251	762.8463	3.0392	
	Total	253	1002.6406		
X ₃	Treatment	2	82.4903	41.2452	11.8654**
	Within group	251	872.4977	3.471	
	Total	253	954.9880		
X ₄	Treatment	2	499.0327	249.5164	36.1152**
	Within group	251	1734.1292	6.9089	
	Total	253	2233.1619		

** p < .01

$$F_{.99}(2, 251) = 4.71$$

จากตาราง 22 พบว่านักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพื่อจะได้ทราบวาระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนระดับไหน ที่มีความพร้อมในการเรียนอ่านแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบนัยสำคัญ โดยใช้ q-statistic ตามวิธีของนิวแมน-คิลล์ (Newman-Keuls Method) โดยแยกวิธีวิเคราะห์เป็นด้าน ๆ ไป ดังผลที่เสนอในตาราง 23, 24, 25, และ 26 ตามลำดับ

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน

ระดับความสามารถ		อ่อน	ปานกลาง	เก่ง
ทางการเรียน	คะแนนเฉลี่ย	9.3106	9.9606	10.2500
อ่อน	9.3106	—	0.6500*	0.9394*
ปานกลาง	9.9606		—	0.2894
เก่ง	10.2500			—
r			2	3
q _{.95} (r, 251)			2.77	3.31
q _{.95} (r, 251) . $\sqrt{MS_{error}/n}$			0.3328	0.3976

* p < .05

จากตาราง 23 พบว่า นักเรียนที่เรียนเก่ง และปานกลาง มีความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียงสูงกว่านักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่นักเรียนที่เรียนเก่งมีความพร้อมสูงกว่านักเรียนปานกลางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 การทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่านคำการรู้ความหมายของศัพท์
ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

ระดับความสามารถ ทางการเรียน				
	คะแนนเฉลี่ย	อ่อน	ปานกลาง	เก่ง
อ่อน	8.1587	—	1.9043*	2.7788*
ปานกลาง	10.0630		—	0.8745*
เก่ง	10.9375			—
r			2	3
$q_{.95}(r, 251)$			2.77	3.31
$q_{.95}(r, 251) \cdot \sqrt{MS_{\text{error}}/n}$			0.5532	0.6610

* $p < .05$

จากตาราง 24 พบว่านักเรียนที่เรียนเก่ง และปานกลาง มีความพร้อมในการเรียนอ่าน คำการรู้ความหมายของศัพท์สูงกว่านักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนเก่ง มีความพร้อมในการเรียนอ่านในคำนี้ สูงกว่านักเรียนที่เรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความเข้าใจ
ในการฟัง ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

ระดับความสามารถ ทางการเรียน				
	คะแนนเฉลี่ย	อ่อน	ปานกลาง	เก่ง
		9.0317	9.7795	10.6406
อ่อน	9.0317	—	0.7478*	1.6089*
ปานกลาง	9.7795		—	0.8611*
เก่ง	10.6406			—
r			2	3
$q_{.95}(r, 251)$			2.77	3.31
$q_{.95}(r, 251) \cdot \sqrt{MS_{\text{error}}/n}$			0.5916	0.7069

* $p < .05$

จากตาราง 25 พบว่า นักเรียนที่เรียนเก่งและปานกลาง มีความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านความเข้าใจในการฟัง สูงกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่เรียนเก่ง มีความพร้อมในการเรียนอ่านด้านนี้สูงกว่านักเรียนที่เรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการใช้สายตา และกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

ระดับความสามารถ ทางการเรียน				
	คะแนนเฉลี่ย	อ่อน	ปานกลาง	เก่ง
อ่อน	9.9524	—	2.8665*	3.7039*
ปานกลาง	12.8189		—	0.8374
เก่ง	13.6563			—
r			2	3
$q_{.95}(r, 251)$			2.77	3.31
$q_{.95}(r, 251) \cdot \sqrt{MS_{\text{error}}/n}$			0.8340	0.9967

* $p < .05$

จากตาราง 26 พบว่า นักเรียนที่เรียนเก่งและปานกลาง มีความพร้อมด้าน การใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน สูงกว่านักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่เรียนเก่ง มีความพร้อมในด้านนี้สูงกว่านักเรียนที่เรียนปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในกลุ่มนักเรียนชาย
3. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในกลุ่มนักเรียนหญิง
4. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว
5. เพื่อศึกษาว่าอิทธิพลขององค์ประกอบใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย
6. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างกลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนหญิง
7. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว และกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย
8. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2519 ในโครงการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสาธิตนำทีพย์ โรงเรียนวัดคิโหมของลม โรงเรียนคาราคาม และโรงเรียนวัดพลับพลาชัย จำนวน 287 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มี 3 ฉบับ คือ

1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง มีข้อสอบ 30 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน
คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟัง จำนวน 15 ข้อ วัดว่า
นักเรียนสามารถฟังคำสั่ง คำพูด คำแนะนำ บทสนทนา แล้วสามารถจะสนทนาโต้ตอบหรือ
แปลความหมายของเรื่องได้

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังเรื่องราวต่าง ๆ จำนวน
15 ข้อ ต้องการวัดความสามารถในการฟังเรื่องราวจากการบอกเล่าของผู้อื่น

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน มีข้อสอบ 45 ข้อ แบ่งเป็น 2
ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ความหมายของศัพท์
จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 หาศัพท์ที่แปลความหมายจากภาพที่กำหนดให้
โดยกำหนดภาพมาให้ให้นักเรียนดู 1 ภาพ ให้นักเรียนหาว่าภาพนั้นมีความหมายหรือความ
สัมพันธ์ตรงกับข้อใดในข้อ ก., ข. หรือ ค. ที่กำหนดมาให้

ลักษณะที่ 2 หาศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับศัพท์ที่
กำหนดให้

ลักษณะที่ 3 หาคำที่มีระดับเสียงตรงกับคำที่กำหนดให้

ลักษณะที่ 4 หาคำที่มีระดับเสียงต่างกับคำอื่น

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องราว จำนวน
15 ข้อ โดยให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ๆ ที่กำหนดให้ เพื่อวัดความสามารถในการจับใจ
ความสำคัญ หรือรู้ความหมายของเรื่องที่อ่าน

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน มีข้อสอบ 30 ข้อ แบ่งเป็น
3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้คำให้เหมาะสมกับ
ประโยค

ตอนที่ 3 แบบทดสอบในการใช้ถ้อยคำหรือสำนวนเพื่อวัดความสามารถ
ในการเลือกใช้ประโยคหรือถ้อยคำให้ถูกต้องตรงกับความหมาย

2. แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน มี 4 ด้านคือ

2.1 ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง

2.2 ด้านการรู้ความหมายของศัพท์

2.3 ด้านความเข้าใจในการฟัง

2.4 ด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน

แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบของกองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ที่ได้ทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนี้ไว้เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2519

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ใช้ Computer โปรแกรม Stepwise Multiple Regression เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างตัวพยากรณ์กับเกณฑ์ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ และค่า Intercept เพื่อเขียนสมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
2. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนอ่านในแต่ละด้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t -test
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนอ่านเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนอ่านในแต่ละด้านระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้ F -test และ q -statistic.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. หาอิทธิพลของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย และการสร้างสมการพยากรณ์

1.1 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านด้าน
 การรู้ความหมายของศัพท์ การใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน การจำแนกความ
 แตกต่างของเสียง และด้านความเข้าใจในการฟัง ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
 เป็นอันดับ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และองค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่าน
 ด้านการรู้ความหมายของศัพท์และการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กันส่งผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 องค์ประกอบด้านที่เหลือ
 นอกนั้นส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีสมการพยากรณ์
 คือ

$$\hat{Y} = 1.2533 X_1 + 2.3950 X_2 + 0.6913 X_3 + 2.1756 X_4 - 3.6919$$

1.2 จากกลุ่มนักเรียนชายพบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความเข้าใจ
 ในการฟัง การรู้ความหมายของศัพท์ การใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน และด้าน
 การจำแนกความแตกต่างของเสียง ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นอันดับ
 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และพบว่าองค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการรู้
 ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และด้านการใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้
 สัมพันธ์กันส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ส่วนองค์ประกอบด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
 ภาษาไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีสมการพยากรณ์ คือ

$$\hat{Y} = 1.5625 X_1 + 1.9879 X_2 + 2.1883 X_3 + 1.9278 X_4 - 16.8226$$

1.3 จากกลุ่มนักเรียนหญิงพบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการรู้
 ความหมายของศัพท์ การใช้สายตาและกลามเนื้อมือให้สัมพันธ์กันและการจำแนกความ
 แตกต่างของเสียง ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นอันดับ 1, 2, และ 3

ตามลำดับ และองค์ประกอบที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 2 ด้านคือ ด้านการรู้ความหมายของศัพท์และด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน มีสมการพยากรณ์คือ

$$Y = 0.4105 X_1 + 2.5607 X_2 + 2.3114 X_4 + 10.0088$$

1.4 จากกลุ่มนักเรียนที่ผ่านอนุบาลมาแล้วพบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการรู้ความหมายของศัพท์ การใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน การจำแนกความแตกต่างของเสียง และด้านความเข้าใจในการฟัง ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นอันดับ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และองค์ประกอบด้าน การรู้ความหมายของศัพท์และด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 องค์ประกอบด้านอื่นที่เหลือออกนั้นส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีสมการพยากรณ์คือ

$$Y = 0.9268 X_1 + 2.6815 X_2 + 0.5503 X_3 + 2.5835 X_4 - 2.5240$$

1.5 จากกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลยพบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน การจำแนกความแตกต่างของเสียง ความเข้าใจในการฟัง และด้านการรู้ความหมายของศัพท์ ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นอันดับ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และมีองค์ประกอบความพร้อมด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กันเพียงด้านเดียวเท่านั้น ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนองค์ประกอบที่เหลือออกนั้นส่งผลอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีสมการพยากรณ์ คือ

$$Y = 1.3021 X_1 + 0.9198 X_2 + 1.1477 X_3 + 1.4865 X_4 + 7.0331$$

2. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้านระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง ด้านการรู้ความหมายของศัพท์ และด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความเข้าใจในการฟังนั้นพบว่า นักเรียนชายมีความพร้อมทางด้านนี้สูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างความพร้อมในการเรียนอ่านระหว่างนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้วและนักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว พบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่าน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 กล่าวคือ (นักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้วมีความพร้อมด้านความเข้าใจในการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพร้อมอีก 3 ด้านนั้นนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้วมีความพร้อมสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างความพร้อมในการเรียนอ่าน ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน พบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้านระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนเก่ง และปานกลาง มีความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้าน สูงกว่านักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและปานกลางนั้นพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการรู้ความหมายของศัพท์ และด้านความเข้าใจในการฟัง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่ว่า องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กันส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการวิจัยเห็นได้ว่า องค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้าน ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยไม่เท่ากัน เพราะการเรียนภาษาไทยในระดับประถมปีที่ 1 ตามหลักสูตร ครูจะเริ่มสอนให้นักเรียนฟังเสียง ให้ความหมายของศัพท์ ให้อ่านคำ และมีการฝึกเขียนแบบง่าย ๆ เนื่องจากเวลานักเรียนเขียนนั้น จะต้องใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้

สัมพันธ์กัน เพราะต้องอ่านไปพร้อม ๆ กับเขียน ดังนั้น การใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน จึงส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยมาก และที่พบว่า ความพร้อมด้านการรู้ความหมายของศัพท์ ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยนั้น เป็นเพราะว่า คนที่รู้คำศัพท์มาก สามารถที่จะอ่านและฟังเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ เด็กวัยนี้เป็นเด็กช่างสังเกตและสามารถจำคำศัพท์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งอาจจะจำมาจากผู้ใหญ่สนทนากัน หรือจากวิทยุ โทรทัศน์ พร้อมทั้งได้รับการฝึกมากขณะอยู่ในโรงเรียน และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังได้บ่งเอาไว้ว่า ให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์คำพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันและเนื่อนว่านักเรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ให้มากขึ้นตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารและเพื่อความเข้าใจกับผู้อื่น เมื่อเด็กได้รับการฝึกในด้านนี้มาก ย่อมทำให้ความพร้อมด้านนี้ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และจากการวิจัยพบว่า (ความพร้อมในด้านความเข้าใจในการฟัง ของนักเรียนชายส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าในการเรียนวิชาภาษาไทยนั้น การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนภาษา เด็กจะอ่านได้ดี ต้องมีพื้นฐานจากความสามารถในการฟังมาก่อน การได้ฟังมาก ทำให้มีประสบการณ์มาก เช่น การฟังจากวิทยุ โทรทัศน์ จากการพูดสนทนาโต้ตอบของผู้ใหญ่ การได้ฟังมาก จะทำให้รู้ศัพท์มาก และเข้าใจความหมายของเรื่องที่ฟังได้ดี การฟังจึงช่วยพัฒนาการทางภาษามาก ความพร้อมด้านความเข้าใจในการฟัง จึงส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความพร้อมในการเรียนอ่าน การจำแนกความแตกต่างของเสียงนั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนและต้องใช้เวลาในการฝึกมาก จึงจะสามารถจำแนกเสียงได้ดี ซึ่งการเรียนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่ได้เน้นเรื่องนี้มากเท่าใดนัก การวิจัยพบว่า ความพร้อมในด้านนี้ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยที่ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความเข้าใจในการฟัง แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐาน และพบว่านักเรียนชายมีความพร้อมในการเรียนอ่านด้านความเข้าใจในการฟังสูงกว่านักเรียนหญิงนั้น ตรงตามหลัก

ความจริงที่ว่า โดยธรรมชาติแล้ว เด็กชายและเด็กหญิงมีความสามารถด้านทักษะไม่เท่ากัน การฟังถือเป็นทักษะอย่างหนึ่ง โดยทั่วไปเด็กหญิงจะมีพัฒนาการด้านการพูดดีกว่าเด็กชาย แต่ในการฟังตามการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ความสามารถทางด้านการฟัง ของเด็กชายดีกว่าเด็กหญิง นอกจากจะเป็นไปโดยธรรมชาติแล้ว สิ่งแวดล้อมทางบ้านและประสบการณ์ของเด็กมีส่วนสำคัญมากที่จะช่วยให้เด็กมีความพร้อมในด้านนี้มากหรือน้อย เช่น การได้มีโอกาสดูฟังคนอื่นอ่าน ฟังวิทยุ โทรทัศน์ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม พร้อมทั้งระดับการศึกษาของบิดามารดา อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ความพร้อมของเด็กชายและเด็กหญิงแตกต่างกัน ส่วนผลการวิจัยที่ว่า นักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว มีความพร้อมในการเรียนอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เพราะความจริงที่ว่า นักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว จะได้รับการฝึกทักษะต่าง ๆ มาอย่างน้อย 2 ปี คือในระดับอนุบาล 1 และอนุบาล 2 ซึ่งจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาลนี้ก็เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กก่อนที่จะเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการสอนจะมีการฝึกให้เด็กใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการเรียน การเล่นเกม การประดิษฐ์สิ่งของ อบรมให้เด็กรู้จักคิด ท้า ไม่อยู่นิ่ง ซึ่งเป็นการฝึกทักษะด้านการฟัง การพูด การใช้กล้ามเนื้อ และการแสดงออก ซึ่งเด็กที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลยนั้น จะไม่ได้รับการฝึกเช่นนี้เลย จึงทำให้เด็กนักเรียนที่เคยผ่านอนุบาลมาแล้ว มีความพร้อมในการเรียนอ่านในทุก ๆ ด้าน สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยผ่านอนุบาลมาเลย และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนเก่งและปานกลางมีความพร้อมในการเรียนอ่านในทุกด้านสูงกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากผลการวิจัยที่พบว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกัน แต่ความพร้อมทุกด้านก็ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในทางบวก แสดงว่า เมื่อมีคะแนนความพร้อมสูงก็จะมีแนวโน้มที่จะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงด้วย และพื้นฐานของการเรียนของเด็กระดับประถมศึกษาต้องอาศัยวิชาภาษาไทย เด็กที่เรียนเก่งและปานกลางจึงมีแนวโน้มที่จะเรียนวิชาภาษาไทยได้ดีด้วย และเมื่อเรียนได้ดีก็อาจทำให้ความพร้อมในการเรียนอ่านพัฒนาไปในทางดีด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะได้มีการศึกษาถึงองค์ประกอบความพร้อมในด้านอื่นของเด็ก เป็นต้นว่า ด้านการจำแนกความแตกต่างของภาพ ด้านตัวเลข และด้านการใช้เหตุผล
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนอ่าน โดยแยกตัวแปรตามสภาพ ภูมิศาสตร์ ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดา
3. เวลาสอนครูผู้สอนควรได้คำนึงถึงความพร้อมในด้านการฟังของนักเรียนหญิงให้มาก
4. ในการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรคำนึงถึงความพร้อมในการเรียนของเด็ก
5. ควรศึกษาปัญหาของตัวครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นว่า ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน และบุคลิกภาพของครู
6. ควรศึกษาถึงอิทธิพลของวิชาภาษาไทยที่มีต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
7. ควรศึกษาคัดตามนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนี้อีกเพื่อดูว่า ความพร้อมในการเรียนอ่านจะมีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาภาษาไทยไปจนถึงระดับไหน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ - สวัสดิ์พาณิชย์ การประเมินผลเบื้องต้นเกี่ยวกับการศึกษาและกำลังคนในประเทศไทย
โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ 2508, 195 หน้า.
- ไชศรี - วรกรวิชา การสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการอ่านและการศึกษาความพร้อม
ในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บางโรงเรียนในภาคศึกษา 1 ปรินิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 163 หน้า.
- ✓ คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม โรงพิมพ์ศูนย์การ
ทหารราบ 2518, 360 หน้า.
- เตือนใจ เศรษฐสัทธิ แบบฝึกความพร้อมทางการเรียน วัฒนาพานิช 2519, 51 หน้า.
- ✓ บันลือ พงกษะวัน, แนวการสอนสำเร็จรูป คู่มือครูสอน ป.1 และเด็กแรกเรียน
ไทยวัฒนาพานิช 2518, 272 หน้า.
- พรวณีย์ ชูทัย การสร้างและทดลองใช้แบบทดสอบความพร้อมในการอ่านของนักเรียน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรินิพนธ์ กศ.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 93 หน้า.
- รัตนาศิริพานิช "แนวการจัดในการเตรียมความพร้อมทางการเรียน" พัฒนาวิทย์ 11
โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ 2518, 88 หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู หน่วยศึกษานิเทศก์ โครงการฝึกอบรมเด็กเล็ก
วัยก่อนเกณฑ์บังคับเรียนในโครงการฝึกหัดครูชนบทและโครงการสอนเด็กเล็ก
โรงพิมพ์คุรุสภา 2513, 107 หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา กองการประถมศึกษา รายงานการสร้างแบบทดสอบ
ความพร้อมในการเรียนอ่าน กองการประถมศึกษา 2519, 74 หน้า, อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา ฝ่ายวิชาการ รายงานการสัมมนาปัญหานักเรียน
ชั้นประถมศึกษาต่ำชั้น โรงพิมพ์คุรุสภา 2509, 243 หน้า.
- ✓ อุดรดิษฐ์ รายงานการศึกษาเบื้องต้น ส่วนการศึกษาจังหวัดอุดรดิษฐ์ 2515, 71 หน้า,
อัดสำเนา.

- Bewley, Wesley Leon, "The Effect of Family Structure, Socioeconomic Status and Pupil Gender Upon Children's Reading Readiness Scores, "Dissertation Abstracts International, 36 (8) : 4982-A, February, 1976.
- Burton, William H. and Bakes, Clara Belle, Reading in Child Development, Indianapolis, Bobbs-Merrill, 1956.
- Carroll, Marjorie W., "Sex Differences in Reading Readiness at the First Grade Level," Elementary English, 25 : 370-375, 1948. (citing) Encyclopedia of Educational Research, edited by Chester W. Harris.
- / Edward, Allen L., Experimental Design in Psychological Research, 3 rd. ed., Rinehart, New York, 1960, 455 pp.
- / Fan, Chung-Teh, Item Analysis Table, พิมพ์ในประเทศไทยจากต้นฉบับของ Educational Testing Service, U.S.A., 1952, 32 pp.
- Fast, Irene, "Kindergarten Training and Grade I Reading," Journal of Educational Research, 48 : 52-57, January, 1957.
- Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, 3 rd. ed., McGraw-Hill Book Company, New York, 1956, 565 pp.
- Harrington, M.J., and Durrell, D.D., "Mental Maturity Versus Perception Abilities in Primary Reading," Journal of Educational Psychology, 46, : 375-380, 1955.
- Hildreth, Gertrude, Readiness for School Beginners, New York, World Book Company, 1950, 382 pp.
- Hilliard, G.H., and Troxell, E., "Informational Background as a Factor in Reading Readiness," Elementary School Journal, 38 : 255-263, December, 1967.

- Hochstetler, Mirian Elaine, "A Study of Factors Related to the Reading Ability of Beginning Kindergarten Children," Dissertation Abstracts International, 37 (1) : 183-A, July, 1976.
- Holmes, Gary Donald, "A Comparison of the Comprehensive Tests of Basic Skills and The Metropolitan Readiness Tests in Predicting Reading Success of First Grade Children as Measured by the Gates-Macginitie Reading Tests in Floyd County, Georgia Schools," Dissertation Abstracts International, 35 (8) : 4912-A, February, 1975.
- Humadi, Margaret Codispoti, "A Study of the Relationship of Maternal Language and Prereading Activities in the Home-Environment to the Child Prekindergarten Reading Readiness Test Scores," Dissertation Abstracts International, 35 (12) : 7528-A, June, 1975.
- Lindquist, E.F., Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education, Houghton Mifflin, Co., Boston, 1956, 393 pp.
- Morphett, M.V., and Washburne, C., "When Should Children Begin to Read?," Elementary School Journal, 29 : 496-503, 1931.
- Ratana Siripanich, The Development and Validation of Reading Readiness Test for Thai Children, Doctor's Thesis, University of Iowa, 1973, 231 pp.
- Sulton, Rachaela, "A Study of Certain Factors Associated with Reading Readiness in Kindergarten," Journal of Educational Research, 48 : 531-538, March, 1955.

- Thackray, D.V., "The Relationship Between Reading Readiness and Reading Progress," The British Journal of Educational Psychology, 35 : 252-254, June, 1965.
- Wallbrown, Jane D., Wallbrown, Fred H., and Engin, Ann W., "The Relative Importance of Mental Age and Selected Assessors of Auditory and Visual Perception in The Metropolitan Readiness Test," Psychological Abstracts, 52 (6) : 10329, December, 1974.
- Weiner, M., and Feldmann, S., "Validation Studies of Reading Pragnosis Test for Children of Lower and Middle Socio-Economic Status," Educational and Psychological Measurement, 23 : 807-814, 1963.
- William, A., Mehrens., Measurement and Evaluation in Education and Psychology, Holf Rinehart and Winston Inc., New York, 1973, 718 pp.
- Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw-Hill, New York, 1962, 672 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

✓ 1. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ คำนวณโดยวิธี
คูเกอร์ ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (Guilford, 1954 : 380)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
 q แทน ควย $1 - p$
 S_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบ

2. หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (Standard Error of Measurement) โดยใช้สูตร (William, 1973 : 107)

$$SE_{\text{mean}} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ SE_{meas} แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
 S_x แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

3. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ความพร้อมในการเรียนอ่าน
ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test จากสูตร (Edward, 1960 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มที่ 1 และ
กลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2.

4. ใช้ Analysis of Variance (F-test) เพื่อทดสอบนัยสำคัญของ
ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ความพร้อมในการเรียนอาหระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง
ปานกลาง และอ่อน จากสูตร (Lindquist, 1965 : 56)

Source of Variation	df	Sum of Square	Mean of Square
Treatments (A)	a-1	$SS_A = \sum_{j=1}^a T_j^2/n_j - T^2/N$	$MS_A = SS_A/a-1$
Within-Group (W)	N-a	$SS_W = SS_T - SS_A$	$MS_W = SS_W/N-a$
Total	N-1	$SS_T = \sum_{j=1}^a \sum_{i=1}^{n_j} x^2 - T^2/N$	

$$F = \frac{MS_A}{MS_W} \quad (df = a-1/N-a)$$

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.

คำแนะนำสำหรับผู้ดำเนินการสอน
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โปรดอ่านให้เข้าใจก่อนที่จะไปทำการทดสอบนักเรียน

แบบทดสอบทั้งหมด มี 3 ฉบับคือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง มีข้อสอบ 30 ข้อ ใช้เวลา
ทำ 27 นาที แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 มีข้อสอบ 15 ข้อ ใช้เวลาทำ 12 นาที

ตอนที่ 2 มีข้อสอบ 15 ข้อ ใช้เวลาทำ 15 นาที

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน มีข้อสอบ 45 ข้อ
ใช้เวลาทำ 38 นาที แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 มีข้อสอบ 30 ข้อ ใช้เวลาทำ 18 นาที

ตอนที่ 2 มีข้อสอบ 15 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน มีข้อสอบ 30 ข้อ
ใช้เวลาทำ 15 นาที แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 มีข้อสอบ 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 5 นาที

ตอนที่ 2 มีข้อสอบ 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 5 นาที

ตอนที่ 3 มีข้อสอบ 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 5 นาที

ก่อนที่จะทำการสอบ ให้ผู้ดำเนินการสอบเขียน ชื่อและเลขที่ของนักเรียนให้เรียบร้อยก่อน
เพื่อเป็นการประหยัดเวลา และเริ่มดำเนินการสอบตามลำดับชั้นดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

เมื่อสอบแต่ละฉบับเสร็จแล้ว ควรให้นักเรียนพักสักกระยะหนึ่ง ตามที่เห็นสมควรจึงแจกข้อสอบ
ฉบับต่อไป

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง ตอนที่ 1

1. แบบทดสอบตอนนี้ ต้องการวัดความเข้าใจในการฟังของนักเรียนว่านักเรียนฟัง คำสั่ง คำพูด คำแนะนำ หรือบทสนทนาแล้วสามารถจะตอบโต้ หรือรู้หรือไม่ว่า คำพูด คำสั่ง คำแนะนำ หรือบทสนทนานั้นมีความหมายว่าอย่างไร สามารถตอบคำถามได้หรือไม่ มีข้อสอบ 15 ข้อ ใช้เวลาทำ 12 นาที
2. ในแต่ละข้อของข้อสอบ จะมีตัวเลือกซึ่งเป็นคำหรือเป็นประโยค มาให้ 3 ตัวเลือก คือ ข้อ ก., ข. หรือ ค. เพื่อให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเป็นคำตอบเพียงข้อเดียว โดยวิธีการเครื่องหมาย $\times$ ทับอักษร ก., ข. หรือ ค. หนาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น
3. ในแต่ละข้อ ครูจะอ่าน คำพูด บทสนทนา คำสั่ง คำบอกเล่า ฯลฯ ให้นักเรียน ฟัง 1 ครั้ง แล้วจึงอ่านคำถาม ให้นักเรียนตั้งใจฟังให้ดี แล้วครูจะอ่านตัวเลือก ให้เลือก คำตอบใน ข้อ ก., ข. หรือ ค. ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด และกาเครื่องหมาย $\times$ ทับข้อ ก., ข. หรือ ค. หนาคำตอบนั้น ๆ ดังตัวอย่างข้อ (0) ดังนี้

ตัวอย่าง ครูอ่านคำพูด คำถาม และตัวเลือกดังนี้

"เมื่อนึกพบกับน้อย นึกพูดว่า สวัสดิ์จะน้อย" ครูถามนักเรียนว่า "น้อยควร จะพูดกับนิกว่าอย่างไร ? "

- (0) ก. แย้ง
ข. อะไรนะ
ค. สวัสดิ์

ครูเขียนตัวเลือกทั้งสามให้นักเรียนดูบนกระดานคำ
ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน แล้วถามนักเรียนว่าข้อใด
ที่นักเรียนคิดว่าถูกต้อง รอให้นักเรียนตอบว่า สวัสดิ์
ก็ชมว่าถูกต้อง เก่งมาก และถามต่อไปว่าต้องกา
เครื่องหมาย $\times$ ทับข้อไหน นักเรียนตอบว่าข้อ ค.
ครูก็กาเครื่องหมาย $\times$ ทับ ข้อ ค. บนกระดานคำ
และบอกให้นักเรียนกาเครื่องหมาย $\times$ ทับข้อ ค.
ของข้อ (0) ในข้อสอบนักเรียน ครูเดินดูจนแน่ใจว่า
นักเรียนเข้าใจแล้ว

4. ถ้านักเรียนสงสัยให้ยกมือถามครูได้ แล้วจะได้เริ่มทำ

5. ต่อไปนี้เราจะเริ่มทำ ครูจะอ่านข้อความ คำถาม และตัวเลือกให้นักเรียนฟังเพียงข้อละ 1 ครั้งเท่านั้น แล้วให้นักเรียนเลือกกาเครื่องหมาย X ทับข้อ ก., ข. หรือ ค. ในข้อสอบของนักเรียน ลงมือทำ ข้อ 1. (ครูอ่านข้อความ คำถาม และตัวเลือก โดยเว้นช่วงให้นักเรียนกาตอบพอสมควร แล้วจึงอ่านข้อต่อไป โดยบอกนักเรียนให้ดูข้อต่อไปเรื่อย ๆ ทีละข้อ ๆ เช่น นักเรียนดูข้อ 1. แล้วฟังครู แล้วครูก็อ่านข้อความ คำถาม และตัวเลือก และบอกนักเรียนกาคำตอบ) ดังนี้

ครูอ่าน 1. ครูถามแดงว่า "แดงไปเที่ยวมาหรือ" แแดงควรจะตอบว่าอย่างไร ?

ก. หิวครับ ข. ใจครับ ค. อร่อยครับ

แล้วครูก็เดินดูก่อนว่านักเรียนกาถูกวิธีหรือไม่ เมื่อไม่มีปัญหาจึงเริ่มข้อต่อไปดังนี้

2. เด็กชายคำไปตลาดกับแม่ และพบครุมาลัยที่ตลาด เด็กชายคำควรพูดกับครุมาลัยว่าอย่างไร ?

ก. สวัสดีค่ะ ข. สวัสดีครับ ค. ขอโทษครับ

3. แแดงบอกว่า "ว่า แย่จัง ไม่ได้ไปอีกตามเคย" นักเรียนคิดว่าแดงรู้สึกอย่างไร ?

ก. ชอบใจ ข. ตื่นเต้น ค. ผิดหวัง

ครูพูดว่า "ต่อไปนี้เป็นคำพูดระหว่างเด็ก 2 คน ให้นักเรียนตั้งใจฟังให้ดี แล้วจะให้ตอบคำถาม ข้อ 4 และ ข้อ 5"

ชาวพูดว่า "แดงคุณแม่เรียกจะ"

แดงตอบว่า "ครับพี่ชาย ผมจะไปเที่ยวนี้ครับ พี่ชายทำอะไรอยู่หรือครับ"

ชาวตอบว่า "พี่ช่วยคุณพ่อรคนำต้นไม้จะ" ครูอ่านคำถามข้อ 4., 5.

4. ชาวและแดงอยู่ที่ไหน ?

ก. ที่วัด ข. ที่บ้าน ค. ที่โรงเรียน

5. แแดงเป็นอะไรกับชาว ?

ก. เป็นพี่ชาย ข. เป็นพี่สาว ค. เป็นน้องชาย

ต่อไป ข้อ 6. ฉันทนอนอยู่ที่บ้าน ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงคนร้องว่า "ช่วยด้วย ๆ"
นักเรียนคิดว่า คนที่ร้องนั้นกำลังเป็นเช่นไร ?

ก. กลัว

ข. ชอบใจ

ค. เสียใจ

ต่อไปให้นักเรียนฟังบทสนทนาระหว่างนิกกับน้อยแล้วจำไว้ให้ดี จะได้ตอบคำถาม ข้อ 7., 8.

นิกพูดว่า "วันนี้ฉันว่าง น้อยไปคูหนึ่งไหม"

น้อยตอบว่า "ฉันต้องช่วยคุณแม่ทำงาน คงไปไม่ได้หรอก"

นิกพูดว่า "งั้นฉันไปคนเดียวนะ"

ครูอ่านคำถามข้อ 7., 8.

7. นิกและน้อยพูดกันเรื่องอะไร ?

ก. ไปเที่ยว

ข. ไปตลาด

ค. ไปคูหนึ่ง

8. ใครไปคูหนึ่ง ?

ก. นิก

ข. น้อย

ค. ไปทั้งสองคน

ต่อไปให้ฟังข้อความนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 9. ครูอ่าน "มีคำกล่าวที่ว่า โปรทช่วยกันรักษา
ความสะอาดห้องเรียนของท่าน " คำชอบทั้งเศษกระดาษที่พื้นห้อง แดงช่วยคุณครูลบกระดาน
และชาวกวาค้ห้องเสมอ" ถามว่า

9. ใครไม่ทำตามคำกล่าวข้างต้น ?

ก. คำ

ข. ผดง

ค. ชาว

10. นิกกำลังจะนอน คุณแม่ถามนิกว่า "นิกทำการบ้านหรือลูก" นิกควรจะตอบ
ว่าอย่างไร ?

ก. เปล่าครับ

ข. อ่านแล้วครับ

ค. ขอขอบคุณครับ

11. คำให้เพื่อนยืมคินสอเสมอ เมื่อเพื่อนไม่มี แดงชอบขโมยคินสอเพื่อนเสมอ
ถามว่าใครเป็นเด็กดี ?

ก. คำ

ข. แดง

ค. ไม่มีใครเป็นเด็กดี

12. เด็กขายน้อยไปวิ่งเล่นมา คุณพ่อถามว่า "น้อย เห็นยoyoไหมลูก" น้อย
ควรตอบว่าอย่างไร ?

ก. คีครับ

ข. ไม่ครับ

ค. ไปด้วยครับ

13. แดงมีเวรทำความสะอาดในวันพุธ แต่พอถึงวันพุธ แดงก็ไปวิ่งเล่นเสีย
ปล่อยให้เพื่อนทำ ถามว่า แดงเป็นเด็กเช่นไร ?

ก. รักเพื่อน ข. ชอบวิ่งเล่น ค. ไม่ทำตามหน้าที่

14. ฉันทันแต่เช้า เก็บที่นอน อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว และรับประทานอาหารเช้า
แล้วจึงไปโรงเรียน ถามว่าอะไรเกิดขึ้นเป็นอันดับแรก ?

ก. อาบน้ำ ข. ตื่นนอน ค. เก็บที่นอน

15. เวลาฉันให้เงินแดง แดงจะยกมือไหว้ก่อน แล้วจึงรับเงินจากฉัน ถามว่า
ฉันเป็นอะไรกับแดง ?

ก. แม่ ข. น้อง ค. เพื่อน

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังตอนที่ 2.

1. แบบทดสอบตอนนี้ต้องการวัดความเข้าใจในการฟังของนักเรียน ว่าฟังเรื่องราว
นิทาน หรือบทสนทนาสั้น ๆ จากครูแล้วเข้าใจและสามารถตอบคำถามได้หรือไม่ มีข้อสอบ
15 ข้อ ให้เวลาทำ 15 นาที

2. วิธีตอบคำถาม ครูจะอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง เรื่องละ 2 ครั้ง ให้นักเรียน
ตั้งใจฟังให้ดี เพราะครูจะถามจากเรื่องที่อ่านให้ฟังนั้น ให้นักเรียนตอบโดยเลือกกาเครื่องหมาย
X ทับข้อ ก., ข. หรือ ค. ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง เหมือนที่เคยทำมาแล้ว คู่มือตัวอย่าง
(ครูอ่านซ้ำ ๆ 2 ครั้ง ให้นักเรียนฟัง)

"หมาของฉันชื่อเจ้าโต มันช่วยเฝ้าบ้านและชอบเห่าในเวลากลางคืน" ให้
นักเรียนดู ข้อ (0) ในตัวอย่าง

ตัวอย่าง (0) เจ้าโตคือใคร ?

ก. แมว	ครูถามนักเรียนว่า ให้นักเรียนลองคิดดูซิว่า คำตอบ
ข. หมา	ข้อใดถูกต้อง รอให้นักเรียนตอบว่า "หมา"
ค. มา	ก็บอกว่าถูกต้อง เก่งมาก ถามนักเรียนอีกว่า ต้องกา
	เครื่องหมาย X ทับข้อใดเมื่อนักเรียนตอบว่า ข้อ ข.

ครูก็ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทั้ข้อ ข. ในข้อ (0) ของข้อสอบทุกคน แล้วเดินดูจนแน่ใจว่า นักเรียนตอบและกาคำตอบได้ถูกต้อง และครูแสดงวิธีชี้คำตอบในกระดานคำอีกครั้งหนึ่ง

3. ชักถามนักเรียนว่ามีข้อสงสัยอะไรหรือไม่ ถ้าสงสัยให้ถาม เมื่อนักเรียนไม่สงสัยแล้ว

4. ต่อไปเราจะเริ่มทำข้อ 1. เลย ให้นักเรียนตั้งใจฟังเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง ครูจะอ่านให้ฟังเรื่องละ 2 ครั้ง แล้วอ่านคำถามและตัวเลือกให้ ให้นักเรียนเลือกตอบโดยกาเครื่องหมาย X ทั้ข้อ ก., ข. หรือ ค. หนาคำตอบที่ถูกต้อง เริ่มทำกันเลยนะ ตั้งใจฟังให้ดีกว่า

เรื่องที่ 1 ครูอ่าน "แดงขับรถมาตามถนนอย่างเร็ว มีลูกหมาตัวหนึ่งวิ่งตัดหน้ารถเลยถูกรถชน" ครูอ่านซ้ำ ๆ 2 ครั้ง แล้วบอกนักเรียนทุกคนคำถามข้อ 1. ครูอ่านคำถามและตัวเลือกให้และเว้นระยะให้เด็กกาตอบพอสมควรแล้วจึงอ่านข้อต่อไปดังนี้

1. แแดงขับรถอย่างไร ?

ก. ชับเร็ว

ข. ชับช้า

ค. ชับธรรมดา

2. ลูกหมาวิ่งมาอย่างไร ?

ก. วิ่งหนีรถ

ข. วิ่งตัดหน้ารถ

ค. วิ่งตามหลังรถ

3. อะไรเกิดขึ้นกับลูกหมา ?

ก. ลูกหมาตาย

ข. ลูกหมาไม่ตาย

ค. ลูกหมาถูกรถชน

เมื่อนักเรียนทำเสร็จก็อ่านเรื่องที่ 2 ต่อไปดังนี้

เรื่องที่ 2 ครูอ่าน "ครูสอนว่าถ้าจะกินผลไม้ให้ล้างให้สะอาดเสียก่อน นิคและนอยเป็นนักเรียน นิคกินมะม่วงโดยที่ไม่เคยล้างเลย แต่นอยล้างมะม่วงทุกครั้งก่อนกิน" ครูอ่านซ้ำ ๆ 2 ครั้งแล้ว อ่านคำถามข้อ 4 - 7 โดยเว้นระยะให้เด็กกาคำตอบของแต่ละข้อพอสมควรแล้วจึงอ่านข้อต่อไปดังนี้

4. นอยเป็นเด็กเช่นไร ?

ก. ตามใจตัวเอง

ข. เชื่อคำสอนของครู

ค. ไม่เชื่อคำสอนของครู

5. เรื่องนี้ควรมีชื่อว่าอย่างไร ?

ก. ผลไม้

ข. มะม่วง

ค. ความสะอาด

6. นิคเป็นเด็กเช่นไร ?

ก. ตามใจตัวเอง

ข. เชื่อคำสอนของครู

ค. ไม่เชื่อคำสอนของครู

7. นักเรียนควรเอาอย่างไร ?

ก. นิค

ข. น้อย

ค. ไม่เอาอย่างไร

เมื่อนักเรียนทำเสร็จก็อ่านเรื่องที่ 3 ต่อไปนี้

เรื่องที่ 3 ครูอ่าน "ปลาอาศัยอยู่ในน้ำ มันไม่มีขา มันใช้หางว่ายน้ำ มันจะชอบปลาว่ายน้ำ" ครูอ่านซ้ำ ๆ 2 ครั้ง แล้วอ่านคำถามข้อ 8, 9. โดยเว้นระยะให้นักเรียนกาคำตอบของแต่ละข้อพอสมควร แล้วจึงอ่านคำถามข้อต่อไปดังนี้

8. ปลาว่ายน้ำได้อย่างไร ?

ก. ใช้หางว่ายน้ำ

ข. ลอยตัวบนผิวน้ำ

ค. ไม่มีข้อถูก

9. เรื่องนี้กล่าวถึงอะไร ?

ก. สัตว์

ข. ปลา

ค. เด็ก

เมื่อนักเรียนทำเสร็จก็อ่านเรื่องที่ 4 ต่อไปนี้

เรื่องที่ 4 ครูอ่าน "เสื่ออยู่ที่ไหน รูปร่างของมันเหมือนแมวตัวใหญ่ ๆ แดง ไม่ชอบเสื้อ เพราะมันคัน และชอบกัดสัตว์อื่น ๆ" ครูอ่านซ้ำ ๆ 2 ครั้ง แล้วจึงอ่านคำถามข้อ 10, 11. โดยเว้นระยะให้นักเรียนกาคำตอบของแต่ละข้อพอสมควร แล้วจึงอ่านคำถามข้อต่อไปดังนี้

10. เสื่อชอบอะไร ?

ก. ชอบแมว

ข. ชอบแดง

ค. ชอบกัดสัตว์อื่น

11. เสื่ออยู่ที่ไหน ?

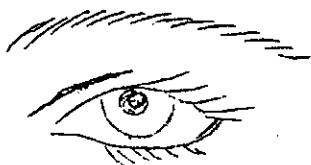
ก. ในป่า

ข. ภูเขา

ค. สนามหญ้า

เมื่อนักเรียนทำเสร็จก็อ่านเรื่องที่ 5 ต่อไปนี้

ตัวอย่าง (๐)

ก. มอง

ข. ฟัง

ค. พุด

ครูถามนักเรียนว่า ภาพที่กำหนดให้คือภาพอะไร นักเรียนตอบว่า "ตา" ครูถามต่อไปว่า ครูกำหนดตัวเลือกอะไรมาให้บ้าง ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันและถามนักเรียนว่า ตา น่าจะมีความสัมพันธ์กับข้อใด นักเรียนตอบคำว่า "มอง" ครูก็พบว่าถูกต้อง ตาต้องสัมพันธ์กับคำว่า "มอง" จะไปสัมพันธ์กับคำว่า "ฟัง" หรือ พุดไม่ได้ แล้วถามนักเรียนอีกว่า ต้องกาเครื่องหมาย X ใต้ข้อไหน นักเรียนตอบ ข้อ ก. ครูก็บอกให้นักเรียนทุกคนกาเครื่องหมาย X ใต้ข้อ ก. ในข้อ (๐) ในข้อสอบของนักเรียน ครูเดินดู

3. ชักถามว่าใครมีอะไรสงสัยหรือไม่ ให้นักมือตามได้ ถ้าไม่มีใครสงสัยจะได้เริ่มทำ จำไว้นะว่าให้เริ่มทำทีละข้อ ภาพที่กำหนดมาให้ หว่าภาพนั้นจะสัมพันธ์กับประโยคหรือคำใดในคำตอบ ให้นักเรียนอ่านเองทั้งหมด เพื่อเลือกได้คำตอบแล้วก็กาเครื่องหมาย X ใต้ข้อ ก., ข. หรือ ค. หมายความว่าคำตอบที่ถูกต้องนั้น ๆ เริ่มทำข้อ 1 ได้เลย และทำไปเรื่อย ๆ จนถึง ข้อ 13 ให้เวลาทำ 5 นาที (ครูดูคำถามในข้อสอบของนักเรียนประกอบด้วย) เมื่อนักเรียนทำเสร็จข้อ 13 แล้ว

4. บอกนักเรียนว่า ต่อไปข้อ 14 - 18 จะให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่ครูกำหนดมาให้ ให้นักเรียนดูตัวอย่าง ข้อ (๐)

ตัวอย่าง (๐) ถูก

ก. ขาย

ข. ผิด

ค. รับ

ครูกำหนดคำว่าถูกมาให้ ให้นักเรียนดูซิว่าในข้อ ก., ข. และ ค. คำใดที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำว่า "ถูก" เมื่อนักเรียนตอบว่า "ผิด" ก็บอกว่าถูกต้องแล้วบอกให้กาเครื่องหมาย X ใต้ข้อ ข. ครูเดินดู เมื่อเห็นว่านักเรียนเข้าใจวิธีทำแล้ว

5. ต่อไปจากข้อ 14 - 18. ให้นักเรียนเริ่มทำทีละข้อ ให้เวลาทั้งหมด 3 นาที ครูใช้คำพูดเหมือนกันทุกข้อดังนี้ คือ ข้อ 14. (หรือข้อ 15 - 18) "นักเรียนดูซิว่า คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่ครูกำหนด คือคำอะไร ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ใต้ข้อ

ก., ข. หรือ ค. หน้าคำที่นักเรียนคิดว่าถูกต้อง" (ครูคำถามในข้อสอบของนักเรียนประกอบไปด้วย)

เมื่อนักเรียนทำเสร็จข้อ 18. แล้ว ก็บอกนักเรียนต่อไปว่า

6. ต่อไปจาก ข้อ 19 - 23 ครูจะให้เวลานักเรียนทำ 5 นาที ให้นักเรียนหาคำที่มีระดับเสียงเหมือนกับคำที่ครูกำหนดมาให้ ให้นักเรียนดูตัวอย่าง ข้อ (0)

ตัวอย่าง (0) แม่

ก. แม่

ข. แม่

ค. แม่

ครูให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดมาให้ คือคำว่า "แม่" แล้วถามนักเรียนว่า คำใดในข้อ ก., ข. หรือ ค. ที่มีระดับเสียงเหมือนกับคำว่า "แม่" ให้นักเรียน ลองเทียบเสียงดูทีละคู่ ดังนี้

แม่ - แม่

แม่ - แม่

แม่ - แม่

นักเรียนจะเห็นว่า คำว่า "แม่" มีระดับเสียงเหมือนคำว่า "แม่" จึงต้องตอบข้อ ค. และบอกให้นักเรียนกาเครื่องหมาย

X ทัยข้อ ค. ในข้อ (0) ในข้อสอบของนักเรียน

ครูเดินดู

7. เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่มีข้อสงสัยแล้ว ครูก็ย้ำอีกว่า จำให้ได้ว่านักเรียนต้องหาคำที่มีระดับเสียงเหมือนกับคำที่ครูกำหนดมาให้เท่านั้น เมื่อเลือกได้แล้วก็ให้กาเครื่องหมาย X ทัยข้อ ก., ข. หรือ ค. หน้าคำนั้น ๆ เริ่มทำข้อ 19. โดยครูใช้คำสั่งเหมือนกันทุกข้อ จากข้อ 19 - 23. ดังนี้ "นักเรียนดูซิว่า คำที่มีระดับเสียงเหมือนกับคำที่ครูกำหนดให้ในข้อนี้ คือข้อไหน ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทัยข้อ ก., ข. หรือ ค. ที่นักเรียนคิดว่าถูกต้อง" จนเสร็จข้อ 23. โดยครูคำถามในข้อสอบของนักเรียนประกอบไปด้วยเมื่อนักเรียนทำข้อ 23. เสร็จแล้ว ก็บอกนักเรียนต่อไปอีกว่า

8. ต่อไปข้อ 24 - 25. ครูจะให้นักเรียนหาคำที่มีระดับเสียงต่างกับคำอื่น ให้นักเรียนดูตัวอย่าง ข้อ (0)

ตัวอย่าง (อ) ก. ฟี้ ครูให้นักเรียนอ่านคำทั้ง 3 แล้วถามนักเรียนว่า นักเรียน
 ข. นี ลองคิดคิดว่า คำใดที่มีระดับเสียงต่างจากคำอื่น นักเรียน
 ค. ซี ตอบคำว่า "ซี" ครูก็บอกให้นักเรียน กาเครื่องหมาย X ทับ
 ขอ ค. ในข้อสอบ. ของนักเรียนแล้วก็เดินดู แล้วซักถามขอ
 สงสัย ถ้าไม่มีใครสงสัย ก็ให้นักเรียนทำโดยครูพุดดังนี้
 (เริ่มทำข้อ 24.)

ข้อ 24 นักเรียนอ่านคิดว่า คำในข้อใดที่มีระดับเสียงต่างกับคำอื่น เมื่อได้คำตอบ
 แล้วก็ให้กาเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกต้อง (เว้นระยะให้เด็กกาคำตอบพอสมควร)

ต่อไปข้อ 25 นักเรียนอ่านคิดว่า คำในข้อใดที่มีระดับเสียงต่างกับคำอื่น เมื่อได้
 คำตอบแล้วก็ให้กาเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกต้อง (เว้นระยะให้เด็กกาคำตอบพอสมควร)

ต่อไปข้อ 26 ครูอ่านคำถามว่า คำใดที่ตัว "อ" หน้าหน้าเหมือนตัว "ห" ให้
 นักเรียนอ่านดูแล้วกาคำตอบ โดยเว้นระยะให้นักเรียนกาคำตอบพอสมควร

ต่อไปข้อ 27 ครูอ่านคำถามว่า คำใดที่อ่านออกเสียงแล้วคล้ายกับออกเสียงถึง
 2 เสียง ให้นักเรียนลองอ่านดูแล้วกาคำตอบ ครูเว้นระยะให้นักเรียนกาคำตอบพอสมควร

ต่อไปข้อ 28 ครูถามนักเรียนว่า คำที่อยู่ในเครื่องหมายคำพูด อ่านว่าอย่างไร
 ให้นักเรียนอ่านเอง แล้วกาคำตอบ ครูเว้นระยะให้กาคำตอบพอสมควร

ต่อไปข้อ 29 ครูอ่านคำถามว่า คำใดที่อ่านออกเสียง สระอะครึ่งเสียง ให้
 นักเรียนอ่านเอง แล้วกาคำตอบ ครูเว้นระยะให้กาคำตอบพอสมควร

ต่อไปข้อ 30 ครูอ่านคำถามว่า ประโยคใดที่เป็นคำพูด ให้นักเรียนอ่าน แล้ว
 กาคำตอบ ครูเว้นระยะให้กาคำตอบพอสมควร

(ข้อ 24 - 30 ใช้เวลาทำ 5 นาที ให้ครูดูคำถามและตัวเลือกในข้อสอบนักเรียนประกอบ
 ไปด้วย)

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ตอนที่ 2

1. แบบทดสอบตอนนี้ต้องการวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน มีเรื่องให้อ่าน
 4 เรื่อง มีคำถาม 15 ข้อ ให้เวลาทำ 20 นาที

2. แบบทดสอบตอนนี้ จะมีข้อความสั้น ๆ หรือมีภาพประกอบและมีคำอธิบายใต้ภาพให้นักเรียนอ่านก่อน แล้วจะมีคำถามท้ายเรื่องให้นักเรียนอ่านคำถามจากเรื่องที่อ่านนั้นทีละเรื่องไป เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องใด ให้พยายามจับใจความให้ได้ แล้วตอบโดยยึดเนื้อความตามเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ถ้านักเรียนอ่านแล้วยังนึกหาคำตอบไม่ได้ต้องกลับไปอ่านข้อความนั้นซ้ำ ๆ ใหม่อีกที แล้วจะตอบได้เอง จงดูคำถามนี้เป็นตัวอย่างให้นักเรียนอ่านตัวอย่างพร้อมกับครู

ตัวอย่าง "พี่และฉันช่วยแม่ทำสวนครัว น้องนั่งเล่น เพราะน้องยังเล็กช่วยแม่ทำงานไม่ได้" ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 2 - 3 ครั้ง จนแน่ใจว่าทุกคนเข้าใจเรื่องและอ่านได้แล้ว

คำถาม (0) ใครเล็กที่สุด ?

- ก. พี่
- ข. ฉัน
- ค. น้อง

ครูให้นักเรียนอ่านและถามว่าใครเล็กที่สุด รอให้นักเรียนตอบว่า "น้อง" จึงถามเด็กต่อไปว่า ต้องกาเครื่องหมาย $\times$ ทับข้อไหน นักเรียนตอบว่า ข้อ ค. ครูก็ให้นักเรียนกาทับข้อ ค. ในข้อสอบข้อ (0) ของนักเรียน แล้วครูก็เดินดูว่า เด็กทำถูกหรือไม่ แล้วจึงให้เด็กอ่านคำถามข้อ (00)

(00) ในเรื่องนี้มีคนกี่คน ?

- ก. 2 คน
- ข. 3 คน
- ค. 4 คน

ครูให้นักเรียนอ่านแล้วถามว่าในเรื่องนี้มีคนกี่คน เวนระยะให้นักเรียนคิด รอให้นักเรียนตอบ ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ให้ลองย้อนกลับไปดูข้อความอีก จนกว่านักเรียนจะตอบถูกต้องว่า 4 คน ครูจึงชี้แจงให้ทราบว่า มี แม่ พี่ ฉัน และน้อง เป็น 4 คน จึงให้นักเรียนกาเครื่องหมาย $\times$ ทับข้อ ค. ในข้อ (00) แล้วครูก็เดินดู

3. เมื่อแน่ใจว่าทุกคนเข้าใจแล้ว จึงสรุปให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนต้องพยายามอ่านข้อความให้เข้าใจแล้วตอบคำถาม

4. ใครสงสัยให้ยกมือถาม ถ้าไม่สงสัยก็ให้เริ่มลงมือทำ.

ครูบอกให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ 1 แล้วตอบคำถาม ข้อ 1 - 5. โดยใช้เวลาในการอ่านและการตอบคำถาม 6 นาที เมื่อหมดเวลาแล้ว

ครูบอกให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ 2 แล้วตอบคำถามข้อ 6 - 8. โดยใช้เวลาในการอ่านและการตอบคำถาม 4 นาที เมื่อหมดเวลาแล้ว

ครูบอกให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ 3 แล้วตอบคำถามข้อ 9 - 12. โดยใช้เวลาในการอ่านและการตอบคำถาม 6 นาที เมื่อหมดเวลาแล้ว

ครูบอกให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ 4 แล้วตอบคำถามข้อ 13 - 15. โดยใช้เวลาในการอ่านและการตอบคำถาม 4 นาที

(ในระหว่างที่นักเรียนอ่านและตอบคำถามอยู่นั้น ให้ครูเดินดูนักเรียนทำและดูคำถามในข้อสอบของนักเรียนประกอบด้วย)

เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้ว ให้เวลานักเรียนพักสักครู่ จึงแจกฉบับที่ 3 และให้ทำต่อไป

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ตอนที่ 1

1. แบบทดสอบตอนนี้ ต้องการวัดความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนมีข้อสอบ 10 ข้อ ให้เวลาทำ 5 นาที

2. คำถามของแบบทดสอบตอนนี้ ต้องการให้นักเรียนหาคำที่สะกดผิด คำถามแต่ละข้อจะมีคำต่าง ๆ ให้นักเรียน 3 คำ จากข้อ ก., ข. และ ค. ใน 3 คำนี้ จะมีอยู่คำหนึ่งที่เขียนผิด หรือสะกดผิด ให้นักเรียนหาคำที่เขียนผิดนั้นมาตอบ ดังตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่าง (อ) ก. วึ่ง
ข. เคิร
ค. นึ่ง

ผู้ดำเนินการสอบอ่านคำจากข้อ ก. ถึง ค. แล้วถามนักเรียนต่อไปว่า นักเรียนคิดว่าคำไหนเขียนผิด ใครบ้างว่าคำไหนเขียนผิด แล้วก็ร่อนให้นักเรียนตอบพร้อมกัน เมื่อนักเรียนตอบว่า "เคิร" ก็ชมว่าเก่ง แล้วถามนักเรียนว่า ตรงกับข้อใด นักเรียนตอบว่า ข้อ ข. ครูก็ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทั้ข้อ ข. ในข้อ (อ) เมื่อเห็นว่านักเรียนเข้าใจแล้ว ครูจึงแสดงให้ดูอีกครั้งในกระดานคำ ว่าคำที่ถูกต้องเขียนว่า "เดิน" สะกดด้วยตัว "น" จึงจะถูก

3. ถ้าใครสงสัยให้ยกมือถาม จำไว้เราจะต้องหาคำที่เขียนผิด หรือสะกดผิดมาตอบ ใน 1 ข้อ จะมีคำผิดเพียงคำเดียวเท่านั้น เมื่อเห็นว่า นักเรียนไม่สงสัย จึงให้ลงมือทำ โดยครูใช้คำพูดเหมือนกันทุกข้อดังนี้ ข้อ 1. (หรือ ข้อ 2, ... 10.) นักเรียนลองดูว่า คำไหนเขียนผิด เมื่อพบคำผิดแล้วก็กาเครื่องหมาย ✕ ทับข้อ ก., ข. หรือ ค. หนาคำนั้น ๆ (ครูเว้นระยะให้นักเรียนกาคำตอบพอสมควร ประมาณขอละ ครึ่งนาที แล้วจึงบอกให้ทำข้อต่อไป จนเสร็จข้อ 10 และให้ครูดูข้อสอบของนักเรียนประกอบไปด้วย)

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนตอนที่ 2

1. แบบทดสอบตอนนี้ มีคำถามอยู่ 10 ข้อ เกี่ยวกับการใช้คำให้ถูกต้อง ให้เวลาทำ 5 นาที

2. ข้อสอบแต่ละข้อจะให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายเหมาะสมที่สุดที่จะเติมลงไป ในประโยค แล้วทำให้ประโยคได้ความดี ดังตัวอย่างข้อ (0) ดังนี้

ตัวอย่าง (0) ฉัน ... ชาว	ให้นักเรียนคิดว่าเมื่ออ่านประโยคแล้วจะต้องเอาคำไหน
ก. เป็น	ในข้อ ก., ข. หรือ ค. มาเติมในช่องว่างนั้น จึงจะทำให้
ข. กิน	ประโยคนั้นได้ความดีและถูกต้องมากที่สุด แล้วรอให้เด็กตอบ
ค. ไหว	โดยแนะนำเค้าว่าให้อ่านประโยคแล้วเติมด้วยตัวเลือกเหล่านั้น
	ๆ เช่น ฉันเป็นชาว
	ฉันกินข้าว
	ฉันไหวชาว

แล้วให้นักเรียนพิจารณา นักเรียนก็จะตอบว่า ฉันกินข้าว
ครูก็ชมว่าเก่งแล้วให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✕ ทับข้อ ข.
ในข้อ (0) ในข้อสอบนักเรียนแล้วครูก็เดินดู

3. ใครมีอะไรสงสัยให้ยกมือถามได้ ถ้าไม่มีก็ให้เริ่มทำข้อ 1. โดยครูอ่านโจทย์ให้ฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตัวเลือกและหาคำตอบเอง โดยเว้นระยะให้นักเรียนกาคำตอบ ประมาณขอละ ครึ่งนาที จึงอ่านข้อต่อไปดังนี้ (ระวังนักเรียนมักจะเขียนคำตอบเติมลงไป

โจทย์ ให้บอกนักเรียนว่าไม่ต้องเขียนเติมลงไป แต่ให้กาเครื่องหมาย X ทั้อักษร ก., ข. หรือ ค. หน้าคำตอบที่ถูกต้องนั้น)

- ข้อ 1. งลงไป ... รู
- ข้อ 2. บานส่วยนา ...
- ข้อ 3. ฉั้น ... เลี้ยงนก
- ข้อ 4. พอ ... หนังสือ
- ข้อ 5. ฉั้น ... ค้างอ
- ข้อ 6. ชาวไร ... คนทำไร
- ข้อ 7. มามี ... วาเจ้าแก
- ข้อ 8. เรามีสองเลนหลาย ...
- ข้อ 9. หนูนึก ... นอนทุกเขา
- ข้อ 10. หมา ... ลุงมา

(ครูดูข้อสอบของนักเรียน ประกอบไปด้วย)

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 3

1. คำถามตอนนี้ มี 10 ข้อ ให้เวลาทำ 5 นาที

2. แบบทดสอบจะให้ให้นักเรียนเลือกประโยคที่เรียงได้ถูกต้องและมีความหมายโดยในข้อสอบแต่ละข้อ จะมีข้อความต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู 3 ประโยค จาก ก., ถึง ค. ใน 3 ข้อนี้ จะมีประโยคหนึ่งที่เรียงถูกต้องและมีความหมายให้นักเรียนหาประโยคที่เรียงถูกต้องนั้น มาตอบดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง (0) ก. แมวกินปลา
ข. ปลากินแมว
ค. กินแมวปลา

ให้นักเรียนอ่านทั้ง 3 ประโยค เมื่อนักเรียนอ่านแล้วก็จะเห็นได้ทันทีว่า ข้อ ก. เรียงประโยคถูกต้องใจความสมบูรณ์ เวลาตอบเราก็กาเครื่องหมาย X ทั้ข้อ ก. ครูให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทั้ข้อ ก. ในข้อ (0) ทุกคน แล้วครูจึงถามนักเรียนว่า ถ้าใครสงสัยอะไรให้ถามแล้ว จึงสรุปว่า คำถามตอนนี้ให้นักเรียนหาประโยคที่เรียงถูกต้อง

3. เมื่อนักเรียนไม่สงสัย ครูก็บอกว่า เมื่อครูบอกให้ลงมือทำ ครูจะอ่านตัวเลือก
ในแต่ละข้อให้ ซอละ 1. ครั้ง แล้วให้นักเรียน เลือกกาเครื่องหมาย $\times$ ทั้ข้อ ก., ข.
หรือ ค. ที่ถูกต้องในข้อสอบของนักเรียน ครูจะเว้นระยะให้นักเรียนคิดและช้คตอบ แล้ว
ครูจึงจะอ่านข้อต่อไป
เริ่มทำข้อ 1.

ครูอ่าน 1. ก. พอเบา ๆ หัวเราะ	ข. พอหัวเราะเบา ๆ	ค. หัวเราะพอเบา ๆ
2. ก. ในมือขนมแฉ่งมี	ข. แฉ่งขนมในมือมี	ค. แฉ่งมีขนมในมือ
3. ก. ฉันทินจานในข้าว	ข. ฉันทินข้าวในจาน	ค. ข้าวกินฉันทินจาน
4. ก. ชงชาติเคาพนักเรียน	ข. นักเรียนเคาพชงชาติ	ค. เคาพนักเรียนชงชาติ
5. ก. จะอยากมาขึ้นอง	ข. นองอยากมาจะขึ้น	ค. นองอยากจะขึ้นมา
6. ก. ฉันทพานไปแฉ่ง	ข. ฉันทไปแฉ่งพาทาน	ค. ฉันทแฉ่งไปทาน
7. ก. เธอไม่ชอบนกหรือ	ข. หรือชอบไม่นกเธอ	ค. นกไม่เธอชอบหรือ
8. ก. พอนอนอ่านนิทาน	ข. พออ่านนิทานนอน	ค. พอนอนนิทานอ่าน
9. ก. คีเป็นเด็กเขา	ข. เขาคีเป็นเด็ก	ค. เขาเป็นเด็กคี
10. ก. นกเกาะขามคแฉ่ง	ข. มคแฉ่งเกาะขามก	ค. ขามคแฉ่งเกาะนก

แบบทดสอบการฟัง ตอนที่ 1

ตัวอย่าง (0) ก. แข่งขัน
ข. อื่นๆ
ค. สวัสดิ์

1. ก. หิวครับ ข. ใจครับ ค. ขวัญครับ	6. ก. กลัว ข. ชอบใจ ค. เสียใจ	11. ก. จำ ข. แต่ง ค. ไม่มีใครเป็นเด็กดี
2. ก. สวัสดิ์ค่ะ ข. สวัสดิ์ครับ ค. ขอโทษครับ	7. ก. ไปเที่ยว ข. ไปตลาด ค. ไปตุน	12. ก. ดีครับ ข. ไม่ครับ ค. ไปด้วยครับ
3. ก. ชอบใจ ข. จินตนาการ ค. ผิดหวัง	8. ก. นิด ข. น้อย ค. ไปทั้งสองคน	13. ก. รักเพื่อน ข. ชอบวิ่งเล่น ค. ไม่ทำงานหนัก
4. ก. ที่วัด ข. ที่บ้าน ค. ที่โรงเรียน	9. ก. จำ ข. แต่ง ค. ขาว	14. ก. อาบน้ำ ข. ตื่นนอน ค. เก็บที่นอน
5. ก. เป็นพี่ชาย ข. เป็นพี่สาว ค. เป็นน้องชาย	10. ก. เปล่าครับ ข. อาบน้ำแล้วครับ ค. ขอบคุนครับ	15. ก. แม่ ข. น้อง ค. เพื่อน

แบบทดสอบการฟัง ตอนที่ 2

<u>ข้ออย่าง (0) เจ้าใจคือใคร?</u> ก. แหมว ข. หมา ค. มา	<u>เรื่องที่ 2</u> 4. น้อยเป็นเจ้าใจเช่นไร? ก. ตามใจตัวเอง ข. เชื่อคำสอนของครู ค. ไม่เชื่อคำสอนของครู
<u>เรื่องที่ 1</u> 1. แต่งขบปรลออย่างไร? ก. ขบเรื้อ ข. ขบชา ค. ขบธรรมตา	5. เรื่องนี้กรรมมีชื่อว่าอย่างไร? ก. พลไม้ ข. มะม่วง ค. ความสะอาด
2. ลูกหมาวิ่งมาอย่างไร? ก. วิ่งหนีรถ ข. วิ่งตจหน้ารถ ค. วิ่งตามหลังรถ	6. นิตเป็นเจ้าใจเช่นไร? ก. ตามใจตัวเอง ข. เชื่อคำสอนของครู ค. ไม่เชื่อคำสอนของครู
3. อะไรเกิดขึ้นกับลูกหมา? ก. ลูกหมาตาย ข. ลูกหมาไม่ตาย ค. ลูกหมาถูกรถชน	7. นักเรียนควรเอาอย่างไร? ก. นิต ข. น้อย ค. ไม่เอาอย่างไร

เรื่องที่ 3

8. ปลาว่ายน้ำได้อย่างไร?

- ก. ใช้หางว่ายน้ำ
- ข. ลอยตัวบนผิวหนัง
- ค. ไม่มีข้อถูก

เรื่องที่ 5

12. ขาวและดำคือใคร?

- ก. ครุ
- ข. นักเขียน
- ค. เด็กธรรมดา

9. เรื่องนี้กล่าวถึงอะไร?

- ก. สัตว์
- ข. ปลา
- ค. เด็ก

13. จัดเป็นเด็กเช่นไร?

- ก. เด็กดี
- ข. เด็กเก่ง
- ค. เด็กที่ซื่อสัตย์

เรื่องที่ 4

10. เสือชอบอะไร?

- ก. ชอบแมว
- ข. ชอบเตง
- ค. ชอบกัดสัตว์อื่น

14. ขาวเป็นเด็กเช่นไร?

- ก. เด็กดี
- ข. เด็กเก่ง
- ค. เด็กที่ไม่ซื่อสัตย์

11. เสืออยู่ที่ไหน?

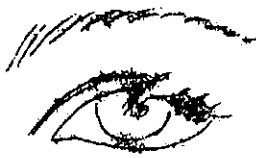
- ก. ในป่า
- ข. ภูเขา
- ค. สันนามหญ้า

15. นักเรียนควรเอาอย่างไร?

- ก. ทำ
- ข. ขาว
- ค. ไม่เอาอย่างไร

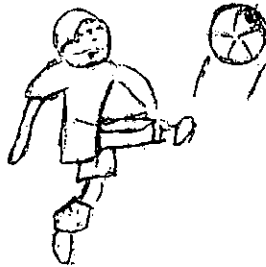
แบบทดสอบการอ่าน ตอนที่ 1

ตัวอย่าง (0)

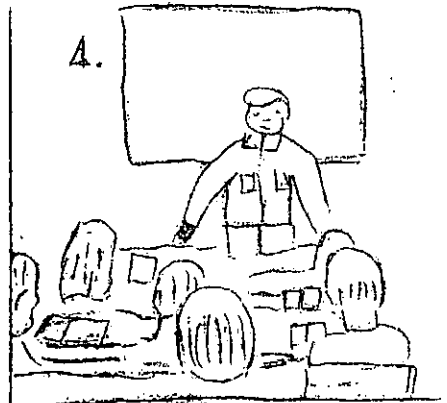
- ก. มอง
- ข. ฟัง
- ค. พด

2.

- ก. เขาทำงาน
- ข. เขาพักผ่อน
- ค. เขาออกกำลังกาย

4.

- ก. การทบทวน
- ข. การให้ความรู้
- ค. การทะเลาะกัน

1.

- ก. นั่งอ่านหนังสือ
- ข. นึกถึงหนังสือ
- ค. นึกเขียนหนังสือ

3.

- ก. การทำงาน
- ข. การเดินทาง
- ค. การท่องเที่ยว

5.

- ก. การทำงาน
- ข. การพักผ่อน
- ค. การออกกำลังกาย

6.

- ก. ขาน
ข. เดิน
ค. เขียน

8.

- ก. นันทอ
ข. นนใจร้อน
ค. นนเรียบร้อย

10.

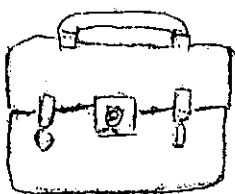
- ก. นนงวง
ข. นนคติ
ค. นนร้อน

7.

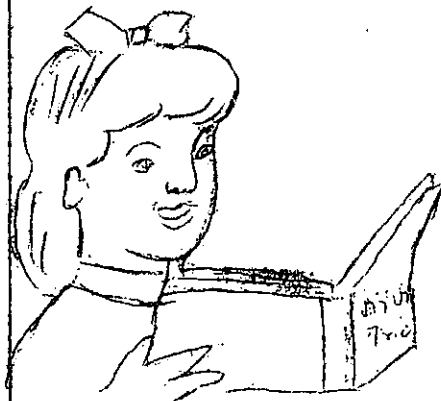
- ก. เสียด
ข. ดีใจ
ค. ตกใจ

9.

- ก. กระเป๋าเสื้อ
ข. กระเป๋ากางเกง
ค. กระเป๋าหนังสือ

11.

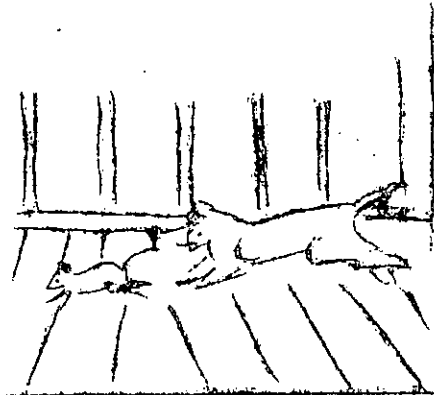
- ก. นนขุ่น
ข. นนเบือ
ค. นนทำงาน

12.

- ก. ลิงตี่ใจ
ข. ลิงกินกล้วย
ค. ลิงขึ้นมะพร้าว

13.

- ก. แมวรักหนู
ข. แมววิ่งแกะหนู
ค. แมวชอบหนู

ข้อ 14-18 ให้นักเรียนหาคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนดให้
ตัวอย่าง (อ) ลก

- ก. ข่าย
ข. ผิด
ค. รั้น

16.

- เร็ว
ก. ช้า
ข. เฉย
ค. ต่วน

14.

เปิด

- ก. หยต
ข. เล็ก
ค. ปิด

17.

- ขาว
ก. ดำ
ข. เขียว
ค. แดง

15.

อึม

- ก. หึ
ข. ง่วง
ค. เบื่อ

18.

สะอาด

- ก. เรียบร้อย
ข. สกปรก
ค. เป็นระเบียบ

ข้อ 19-23 ให้นักเรียนหาคำที่มีระดับเสียงเหมือนกับคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง (0) ก. แม่ ข. แห ค. แย	20. จอ ก. พอ ข. จอ ค. ขอ	22. ลาก ก. อซาก ข. หลาก ค. มาก
19. ชลี ก. ทลี ข. สัน ค. ลีลี	21. เสือ ก. เลือ ข. เรือ ค. เปือ	23. วา ก. ขา ข. ฟา ค. คา

ข้อ 24-25 ให้นักเรียนหาคำที่มีระดับเสียงต่างกับคำอื่น

ตัวอย่าง (0) ก. พิ ข. นี ค. ขี	24 ก. นิน ข. จอ ค. วิ	25 ก. พอ ข. เก่ง ค. ไฟ
26. คำใดที่ตัว "อ" ทำหน้าที่ เหมือนกับ "ห" ? ก. อข ข. คอข ค. ขง	28. "น้อย" อ่านก- อย่างไร? ก. น้อย ข. น้อยน้อย ค. น้อยอ่านต่ำ	30. ประโยคใดที่- เป็นคำพูด? ก. นกมีสองขา ข. แม่ชอบบ้าน ค. "ฉันรักพ่อ"
27. คำใดที่อ่านออกเสียงแล้ว คล้ายกับออกเสียงถึง 2 เสียง? ก. บอก ข. ไหล ค. ครู	29. คำใดที่อ่านออก- เสียงสระอะครึ่งเสียง? ก. สะบ ข. สะพาน ค. สบาย	

แบบทดสอบการอ่าน ตอนที่ 2.

ตัวอย่าง " พี่และฉันช่วยแม่ทำสวนครัว น้องนั่งเล่น เพราะน้องยังเล็ก
ช่วยแม่ทำงานไม่ได้"

(๐) ใครเล็กที่สุด?

- ก. พี่
- ข. ฉัน
- ค. น้อง

(๐๐) ในเรื่องนี้มีคนกี่คน?

- ก. 2 คน
- ข. 3 คน
- ค. 4 คน

เรื่องที่ 1 ให้นักเรียนอ่านคำอธิบายใต้ภาพแล้วตอบคำถามข้อ 1-5

ชาวนาใช้ว่าไถนา

ชาวนาปลูกข้าวในนา

เมื่อต้นข้าวออกรวงแล้ว
เขาก็ใช้เคียวเกี่ยวข้าว
เพื่อนำไปเป็นอาหารต่อไป

คำถาม 1 คนทำนาคือใคร?

- ก. ชาว์ไร่
- ข. ชาวนา
- ค. ชาวลาน

2. "เขา" ในที่นี้หมายถึงใคร?

- ก. วัว
- ข. ชาวนา
- ค. ชาวลาน

3. เมื่อใกล้ขานาเก็บข้าว?

- ก. เพื่อไถนา
- ข. เพื่อปลุกข้าว
- ค. เมื่อต้นข้าวออกรวง

5. ขานาทำอะไรเป็นอันดับแรก?

- ก. ไถนา
- ข. ปลุกข้าว
- ค. เก็บข้าว

4. ข้าวโตมาจากไหน?

- ก. จากว
- ข. จากขานา
- ค. จากต้นข้าว

เรื่องที่ 2 ให้นักเรียนอ่านแล้วใช้ตอบคำถามข้อ 6-8

เด็ก ๆ พ่อกว่า "เราไปโรงเรียนกันเถอะ แม่จ๋าอยู่บ้าน พ่อต้องไปทำงาน บ้านเราอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนนัก มาเรามาวิ่งไปโรงเรียนกัน"

6. ใครพาเด็กไปโรงเรียน?

- ก. พ่อ
- ข. แม่
- ค. ไม่มีใครพาไป

8. บ้านของเด็กอยู่ที่ไหน?

- ก. ติดกับโรงเรียน
- ข. ใกล้โรงเรียน
- ค. ไกลโรงเรียน

7. เด็กไปโรงเรียนอย่างไร?

- ก. เดินไป
- ข. วิ่งไป
- ค. ไปด้วย

เรื่องที่ 3 ให้นักเรียนอ่านคำอธิบายใต้ภาพแล้วใช้ตอบคำถามข้อ 9-12

ต๋อยเดินผ่านสนาม

เห็นมดแดงมากมายอยู่ในรัง จึงเอาไม้แหลมรังมดแดง

มดแดงช่วยกันรุมกัดต๋อยเพื่อป้องกันรังของมัน

9. ทำไมมดแดงจึงกัดต๋อย?

- ก. เพราะมดแดงไม่ชอบต๋อย
- ข. เพราะต๋อยเดินผ่านรังมดแดง
- ค. เพราะต๋อยเอาไม้แหลมรังมดแดง

11. จต๋อยเป็นเด็กเช่นไร?

- ก. เด็กดี
- ข. เด็กน่ารัก
- ค. เด็กเกเร

10. รังมดแดงอยู่ที่ไหน?

- ก. ในป่า
- ข. บนต้นไม้
- ค. ที่พุ่มไม้

12. มดแดงป้องกันรังของมันดีเพราะอะไร?

- ก. เพราะความกลัว
- ข. เพราะความเก่ง
- ค. เพราะความสามัคคี

เรื่องที่ 4 ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วใช้ตอบคำถามข้อ 13-15

"ที่บ้านของฉัน มีปู่ มีย่า มีป้า มีพ่อ มีแม่ มีฉัน และน้องอีก 1 คน
ทุกคนช่วยกันทำงาน ปู่และย่าแก่แล้ว ท่านสอนให้เราทำดี"

13. ใครแก่ในบ้าน?

ก. ป้า

ข. ปู่และย่า

ค. พ่อและแม่

15. ที่บ้านฉันมีคนอยู่กี่คน?

ก. 6 คน

ข. 7 คน

ค. 8 คน

14. ใครทำงานในบ้าน?

ก. ป้า

ข. พ่อและแม่

ค. ทุกคนช่วยกัน

แบบทดสอบการเขียน ตอนที่ 1

ให้นักเรียนหาคำที่สะกดผิด

ตัวอย่าง (อ) ก. วิ่ง ข. เจริ ค. นิ่ง	4. ก. ละเมอ ข. มเชื้อ ค. แล่เนื้อ	8. ก. ช้อนล้อม ข. มือไหน ค. ไหล่เขา
1. ก. กว๊ยเตี๋ย ข. เตี๋ยมเตี๋ย ค. เกี๋ยมค้ำว	5. ก. เรือลัว ข. รังเข้า ค. ล้างมือ	9. ก. หัวเลาะ ข. ทะเลาะ ค. จำเพาะ
2. ก. รีดฟ้า ข. ไม้อัด ค. โรงเลียน	6. ก. กะทะ ข. ชน ค. ไถนา	10. ก. ข้าใจ ข. มะพร้าว ค. กระละเม
3. ก. ร้องเพง ข. ทากลอง ค. ขานกลวย	7. ก. เพาอ่าน ข. ผ่านไป ค. เลื่อนบ้าน	

แบบทดสอบการเขียน ตอนที่ 2

ให้นักเรียนกา X ทับข้อ ก, ข หรือ ค ที่มีความหมายเหมาะสมที่สุด
ที่จะเติมลงในประโยคให้ได้ความดี

ตัวอย่าง (0) ฉัน ____ ยาว ก. เป็น ข. กิน ค. ไหว	4. พ่อ ____ หนังสือ ก. นั่ง ข. เดิน ค. ยาน	8. เรามีของเล่นหลาย ก. อย่าง ข. อย่าง ค. อย่าง
1. งูลงไป ____ รั้ว ก. ใน ข. บน ค. นก	5. ฉัน ____ ตัวงู ก. ร้องไห้ ข. หัวเราะ ค. โหม่	9. หนูนิด ____ นอนตกเข้า ก. เกิด ข. หลับ ค. ตื่น
2. บ้านสวยงาม ____ ก. อยู่ ข. ยิ้ม ค. ไหว	6. ชาวไร่ ____ คนทำไร่ ก. คือ ข. ชาย ค. อยู่	10. หมา ____ ลงมา ก. มี ข. พา ค. เฝ้า
3. ฉัน ____ เลี้ยงนก ก. ข่ม ข. ใช้ ค. ชอบ	7. แม่ ____ ว่าเจ้าแก ก. จี้ ข. ให้ ค. ชี	

แบบทดสอบการเขียน ตอนที่ 3

ให้นักเรียนเลือกประโยคที่เรียงถูกต้องและมีความหมาย

ตัวอย่าง (๐) ก. แมวกินปลา ข. ปลากินแมว ค. กินแมวปลา	๖. ก. ฉันพาบ้านไปแดง ข. ฉันไปแดงพาบ้าน ค. ฉันพาแดงไปบ้าน
1. ก. พ่อเบาๆหัวเราะ ข. พ่อหัวเราะเบาๆ ค. หัวเราะพ่อเบาๆ	7. ก. เธอไม่ชอบนกหรือ ข. หรือชอบไม่นกเธอ ค. นกไม่เธอชอบหรือ
2. ก. ในมือขนมแดงมี ข. แดงขนมในมือมี ค. แดงมีขนมในมือ	8. ก. พ่อนอนอ่านนิทาน ข. พ่ออ่านนิทานนอน ค. พ่อนอนนิทานอ่าน
3. ก. ฉันกินจานในข้าว ข. ฉันกินข้าวในจาน ค. ข้าวกินฉันในจาน	9. ก. ตีเป็นเด็กเขา ข. เขาตีเป็นเด็ก ค. เขาเป็นเด็กตี
4. ก. ธงชาติเคารพนักเรียน ข. นักเรียนเคารพธงชาติ ค. เคารพนักเรียนธงชาติ	10. ก. นกเกาะขามตแดง ข. มตแดงเกาะขามนก ค. ขามตแดงเกาะนก
5. ก. จะอยากม้าขึ้น้อง ข. น้องอยากม้าจะขี่ ค. น้องอยากจะขี่ม้า	